

Kylväjä

TAVOITTAMATTOMIEN TAVOITTAMISEKSI

3/2026

**Kaltoinkohtelu
vaatii avoimuutta
22-23**

**Lapset toimijoina
lähetyskasvatuksessa
32-37**

**Siperian shamaani pelkäsi
henkien pettävän hänet
10-13**

Tässä numerossa:

24–29

KUVAREPORTAASI

Turku antoi parastaan

Kohtaamisia, musiikkia, raamattuopetusta ja lähetyksen tulevaisuuden suuntia kesäpäivillä.

4–5

PÄÄKIRJOITUS

Tienviittoja 2030-luvulle

Ilman rukousta on turha tehdä ja toteuttaa strategioita.

21

KOLUMNI

Pioneeritarinoita

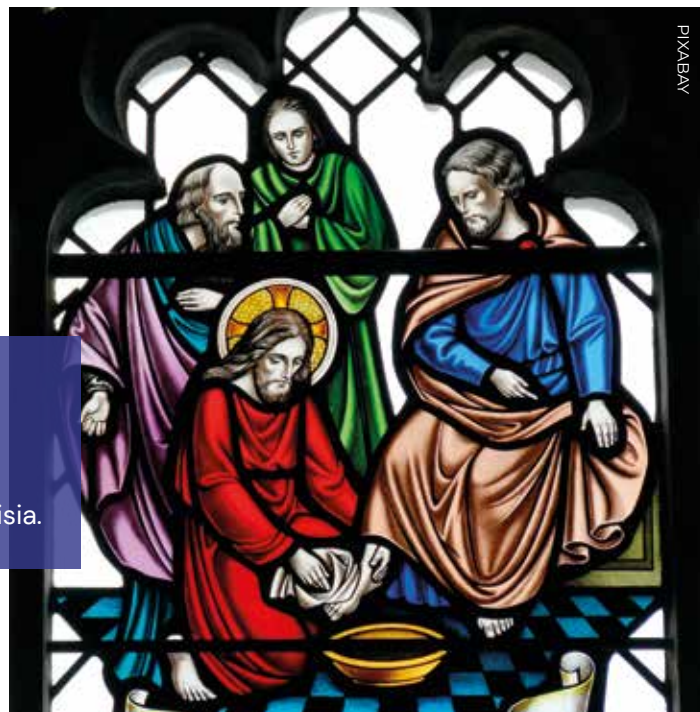
Mistä olemme valmiita maksamaan?

18–19

RAAMATTU

Kiivailijoista kavaltajiin

Opetuslasten luonteet kiehtovat japanilaisia.

LÄHETYSYHDISTYS KYLVÄJÄ

KANNEN KUVA: JELENA ABRAMOVA

”

Te olette kiviä siinä rakennuksessa, jonka perustuksena ovat apostolit ja profeetat ja jonka kulmakivenä on itse Kristus Jeesus.”

Ef. 2:20

40–41

MISSIOLOGIA

Oppia etelästä

Professori Miikka Ruokanen kertoo, mikä voisi pelastaa lännen kirkot.

44–45

TALOUS

Leveämmät hartiat

Miksi yksityinen kannatus laskee?

46–47

SAARNA

Tuomiosunnuntai

Työaluevastaava Tapio Pokka on pelastuksen ja kadotuksen äärellä.

30–31

URAPOLKU

Juuret löytyivät uskon kautta

Zinaida Lourie on venäläinen, juutalainen ja luterilainen.

14–17

LÄHETTIKIRJEET

Uusia alkuja

Uudet kristityt lähetyskoulussa ja vammaiset naiset ammattikoulutuksessa.

”

*Teemme parhaamme,
Mutta loppujen lopuksi
Jeesus päättää.*

Ylhäältä annettu strategia

MAGNUS RISKÄ lähetysjohtaja

magnus.riska@kylvaja.fi

Elämme Suomen Siionissa uusien strategioitten siunattua aikaa. Kirkkohallitus käynnisti oman prosessinsa kesällä 2025. Nykyinen strategia ”Ovet auki” päättyy tänä vuonna, ja seuraava visiointi käsittää vuodet 2027–2032. Kylväjän lisäksi myös esimerkiksi Kansanlähetys ja Media-lähetys Sanansaattajat ovat julkaisseet uudet ohjelmansa.

Hufvudstadsbladet julkaisi vuoden alussa (12.1.2026) artikkelin tutkimuksesta, joka käsitteli yritysten strategioita ja niiden toteutumista käytännössä. Tutkijat olivat selvittäneet, miksi hyvätkään strategiat eivät kannu. Yksi vastauksista oli, että osallistava suunnittelu puuttui. Strategiaan sitoudutaan paremmin, kun työntekijät saavat olla mukana luomassa työlle suuntaa. Kylväjässä olemme pyrkineet tähän. Kaikki työntekijämme ovat olleet mukana uuden strategiamme rakentamisessa. Etanimme askel askeleelta kohti kahden sivun tekstiä, jonka otsikoksi muodostui ”Yhteyteen kutsutut – tienviittoja 2030-luvulle”.

Tällä kertaa haluamme korostaa yhteyttä. Meidät on kutsuttu teke-

mään yhteistyötä monella tasolla: Jeesuksen, toistemme ja kumppaniemme kanssa sekä Suomessa että ulkomailla. Tämän lisäksi haluamme nostaa esiin vapaaehtoisuutta ja vapaaehtoisiamme, jotka ovat vertaansa vailla.

Kaikista synoptisista evankeliumeista löytyvä kylväjävertaus (Matt. 13, Mark. 4, Luuk. 8) on realistinen kuvaus todellisuudesta, jossa kaikki hengellistä työtä tekevät elävät. Maistellaanpa tuttuja sanoja muistin virkistämiseksi UT2020 mukaan: ”...Osa siemenistä päätyi piikkipensaikkoon, ja pensaat kasvoivat ja tukahduttivat viljan. Mutta loput siemenet päätyivät hyvään maahan ja antoivat satoa sata, kuusikymmentä tai kolmekymmentä jyvää!” (Matt. 13:7–8).

Luonnollisesti haluaisimme, että kaikki siemenemme osuisivat hyvään maahan. Hyvään maahan osumista auttavat esimerkiksi evankelioiva julistus ja hyvä koulutus sekä tehostetut verkostot ja rukoustoiminta kotimaassaan. Kaikki siemenet eivät kuitenkaan osu hyvään maahan, olipa strategia kuinka hyvä tahansa. Teemme parhaamme, mutta loppujen lopuksi

Jeesus päättää. Profeetta Sakarialla on tähän osuvat sanat. Hänen sanansa on tosin osoitettu Serubbabelille, joka oli mukana johtamassa temppelin jälleenrakentamista pakkosiirtolaisuuden jälkeen. ”Ei väellä eikä voimalla, vaan minun hengelläni, sanoo Herra Sebaot” (Sak. 4:6). Tässä meillä on hengellinen laki, joka on aina voimassa.

Jatkamme siis yhdessä työtä, johon tarvitsemme yhä enemmän rukoustukea. Sakarialla on meille lohduttavat sanat: ”Se, joka epäillen katseli vaatimatonta alkua, on iloitseva nähdessään viimeisen kiven Serubbabelin kädessä” (Sak. 4:10).

Pastori Bongain toimittaa kristillisen kasteen 1970-luvulla.

Bangladeshin työ 50 vuotta

Marraskuussa 1976 Kylväjä lähetti sosionomi **Helena Herlevin** Bangladeshiin terveystyöhön. Tämä Kaakkois-Aasiassa sijaitseva valtio oli Kylväjän kuudes työalue, joka avattiin Etiopian, Japanin, Keski-Aasian, Etu-Aasian ja Tansanian jälkeen. Kylväjän pioneerityön tuloksena oraonien vähemmistökansan keskuu-

teen syntyi seurakuntia, jotka järjestäytyivät kirkoksi vuonna 2004. Kylväjällä on ollut maassa useita Suomen valtion tukemia kyläyhteisöjen kehityshankkeita. Yhteistyötä on tehty myös kansainvälisen köyhiä ja marginalisoituja auttavan LAMB-sairaalan kanssa.

Kylväjä Areena: Mitä lähetystyö saa maksaa?

Mitä lähetystyö saa maksaa lähtijälle ja hänen perheelleen? Mitä se saa maksaa niille, jotka ottavat evankeliumin vastaan siellä, missä ei ole uskonnonvapautta? Marraskuun Kylväjä Areenassa pohditaan evankeliumin olemusta, henkivaltojen todellisuutta, Kristuksen uhrityötä sekä kuullaan uutisia persiankielisestä maailmasta. Mukaan on kutsuttu persiankielinen uusi kristitty, joka kertoo, mitä usko Jeesukseen saa hänelle

maksaa. Etä tapahtumassa ovat keskustelemassa myös Ristin Voiton päätoimittaja **Veera Hug**, pastori **Timo Keskitalo** ja työaluevastaava **Tapio Pokka**. Painostavien ideologioiden parissa pitkään toimineita lähetystyöntekijöitä haastattelee viestintäpäällikkö **Danielle Miettinen**.

Suoratoistolähetys Kylväjän kotisivuilta torstaina 5.11. kello 10–11.

Henkilöstömuutoksia

Itä-Siperian työntekijä **Anitta Lepomaa** aloittaa lokakuussa uuden kahden vuoden työjakson. Uusi pioneerityöntekijä lähti elokuussa Itä-Aasiaan viiden vuoden työkaudelle, ja Itä-Aasian koulutustyöntekijöillä alkaa lokakuussa uusi kahden vuoden työkausi. **Ville Puuri** on aloittanut 1. kesäkuuta määräaikaisena hallinnon projektityöntekijänä. Puurin toimenkuvaan kuuluvat muun muassa erilaiset hallinnon tehtävät sekä IT-tuki ja kehittäminen.

Kiitos kesäkeräykseen osallistuneille!

Kylväjän kesäkeräys ”Mennään siis – jotta evankeliumi saavuttaisi yhä useampia” tuotti 17.8. mennessä yli 10 000 euroa. Keräyksen varat käytetään tavoittamattomien tavoittamiseksi diasporatyön ja pioneerityön kautta. Kylväjä kiittää jokaisesta lahjoituksesta.

Kolehtipyhä mahdollistaa paljon

Kylväjän kolehtipyhä on tänä vuonna tuomiosunnuntaina 22. marraskuuta. Seurakuntatyön koordinaattori **Katariina Leskelä** muistuttaa, että tämä on Kylväjän ystäville erinomainen mahdollisuus jalkautua seurakuntiin. Kylväjä järjestää etäkoulutuksen, jossa kerrotaan mahdollisuuksista rakentaa yhteyttä Kylväjän ja seurakuntien välille erityisesti kolehtipyhään liittyen. Kouluttajana tapahtumassa toimii Leskelän lisäksi verkostokoordinaattori **Marjo Hegli**.

Koulutus tarjoaa perustietoa Kylväjästä sekä heikossa asemassa olevien lasten parissa tehtävästä työstä Aasiassa ja Afrikassa, mikä on tuomiosunnuntain kolehtikohde. Tarjolla on myös tietoa siitä, miten kohteen voi esitellä jumalanpalveluksessa ja miten pidetään napakka lähetystilaisuus esimerkiksi kirkkokahvien tai lähetyslounaan yhteydessä.

– Yhä useammalle suomalaiselle lähetystyö on vierasta. Kolehtipyhänä voimme kertoa, mitä lähetystyö on ja mitä kerätyillä varoilla saadaan aikaan. Kun lähetystyötä pidetään esillä, moni voi rohkaistua rukoilemaan, tukemaan taloudellisesti tai jopa lähtemään lähetystyöhön, Katariina Leskelä innostaa.

*Kolehtipyhä-koulutus järjestetään torstaina 24.9. klo 17–18 Teams-yhteydellä. Mukaan voi liittyä Kylväjän kotisivujen kautta. Lue työaluevastaava **Tapio Pokan** pohdinta tuomiosunnuntain evankeliumista tämän lehden sivuilta 46–47.*

Puhumme Jeesuksen toisesta tulemisesta. Puolet maailman ihmisistä ei ole kuullut siitä ensimmäisestääkään.

Oswald J. Smith (1889–1986)
kanadalainen pastori ja lähetystyön mobilisaattori

Juosten kohti maalia

Tämän lehden mennessä painoon lähes parikymmentä juoksijaa oli aikeissa vetää Tampere maratonilla 13. syyskuuta päälleen punaisen Run for Missions (R4M) -paidan ja juosta Kylväjän työn hyväksi. Kiitos kaikille osallistuneille!

Kylväjän lähetysjohtaja **Magnus Riska** ei päässyt Tampere maratonille mutta kisaa lähetystyön hyväksi 4. lokakuuta Barcelonan triathlonissa. Riska kerää varoja Etiopian Hawassan Tabor Evangelical Collegien tukemiseen. Oppilaitoksessa voi suorittaa teologian kandidaatin tutkinnon, ja siellä koulutetaan myös seurakuntien evankelisteja. Kylväjän Facebook-sivulla julkaistaan tunnelmakuvia juoksutapahtumista.

Lahjoitustiedot: MobilePay numero 18437, viesti: R4M Tabor.
Tilisiirto viitteellä 2211 9040 2002 159. Yhden opiskelijan opinnot voidaan kustantaa 20 eurolla kuukaudessa ja ruokailukulut 22 eurolla kuukaudessa.

Koulutus vapaaehtoisille

to 24.9. klo 17–18 Teams

• • • •

Koulutuksesta saat eväät kertoa Kylväjästä ja erityisesti kolehtikohteena olevasta työstä lasten hyväksi Aasiassa ja Afrikassa. Kylväjän kolehtipyhä on 22.11. Tule varustautumaan ja lähde kanssamme liikkeelle!

Liity koulutustapahtumaan kotisivuilta / Tapahtumat. Mukana: Marjo Hegli ja Katariina Leskelä. Tiedustelut: katariina.leskela@kylvaja.fi

Kannusta Magnusta triathlonissa lahjoittamalla Tabor Collegelle!

Legacy-aktiitiimi valmiina palvelukseen. Kuvassa Emilia Shemeikka (vas.), Sara Gumér, Minna Savola, Emmaliina Raappana, Ville Puuri ja Roosa Latvala. Kuvasta puuttuvat Päivikki Pitkänen ja Sonia Palola. Kuva: Joona Kuusikoski.

Legacy-aktio tavoitti persiankielisiä

Kylväjän nuorten aikuisten työ järjesti heinäkuussa Helsingissä diaspora-aktion, jossa tavoittava tiimi liikkui muun muassa Itä-Helsingin kauppakeskuksissa yhdessä persiankielisten kristittyjen kanssa. Aktion mentoreina toimivat erityisasiantuntija **Taneli Skyttä** Kylväjästä ja pas-

tori **Timo Keskitalo** Patmoksesta. Neljä heinäkuista päivää huipentuivat evankelioivaan tapahtumaan, johon kutsuttiin päivien aikana kohdattuja ihmisiä. Skytän mukaan aktio onnistui rohkaisemaan sekä suomalaisia nuoria aikuisia että ensimmäisen sukupolven kristittyjä todistajan tehtävässään.

Opiskelijat mukana rukousillassa

Kylväjän syksyn rukousillassa 29. syyskuuta sukupolvet rukoilevat yhdessä evankeliumin etenemisen puolesta. Iltaan voi osallistua eri puolilla Suomea järjestettävissä rukouspisteissä tai etäyhteydellä. Kylväjän toimiston rukouspisteeseen saapuu vieraiksi Valo-iltalaisia, Suomen Raamattuopiston peruskurssilaisia sekä Ristin killan opiskelijoita Otaniemestä.

– Lähetystön puolesta rukoileminen on jokaisen kristityn tehtävä ja etuoikeus. Vanhemmat sukupolvet ovat olleet uskollisia ja kantaneet työtä rukouksin. On tärkeää innostaa myös nuoria ottamaan koppia rukoustehtävästä, Suomen Raamattuopiston nuorten Raamatun peruskurssin vastaava opettaja **Hanna-Maria Orava-Niskala** sanoo.

Rukouspisteiden ja etäosallistumisen ajankohtaiset tiedot löytyvät Kylväjän verkkosivuilta kylvaja.fi/rukousilta.

Liikkeelle oman ammatin kautta

Lähetystyön nouseva trendi on globaali ammattilaisuus. Termi tarkoittaa Jumalan valtakunnan työn tekemistä oman siviiliammattin kautta ja sen ohella. Apostoli Paavali oli ammatiltaan teltantekijä, ja tämän perusteella globaaleista ammattilaisista on käytetty aiemmin nimeä teltantekijät.

Ryhtylässä järjestetään lokakuussa seminaari, jossa paneudutaan globaalin ammattilaisuuden mahdollisuuksiin muun muassa terveydenhuollon, yrittäjyyden ja opiskelijatyön kautta.

– Globaali ammattilaisuus avaa mahdollisuuden palveluissa, joissa perinteinen kristillinen lähetystyö ei ole tervetullutta. Se vie työntekijät sinne, missä paikalliset ihmiset viettävät suuren osan ajastaan eli työpaikoille, apulaislähetysjohtaja **Janne Aitta** perustelee.

Seminaarin järjestää Suomen Evankelisen Alianssin teltantekijätyöryhmä yhteistyössä Kylväjän, Fidan, Operaatio Mobilisaation ja Kansanlähetyksen kanssa.

Globaalit ammattilaiset (GA) –seminaari 23.–25.10. Kansanlähetysohistossa Ryhtylässä. Lisätiedot Kansanlähetyksen kotisivuilta.

Viides sotatalvi edessä

Utiset Ukrainan sodan pitkittymisestä ja mahdollisesta laajentumisesta huolestuttavat Suomessakin, mutta Ukrainassa monen kestävyys on koetteilla ja sotaväsymys painaa. Ukrainan Odessassa vammaisten ihmisten ja vanhusten parissa työskentelevä luterilaisen seurakunnan diakoni ja Kylväjän pitkäaikainen yhteistyökumppani **Vladislav Smokvin** tunnustaa, että stressi on jo äärimmäistä.

– Tilanne on vaarallinen, jännittynyt ja raskas, Smokvin kertoi viestien välityksellä Odessasta Kylväjän lähetystyöntekijälle **Marja Liedenpohjalle**.

Smokvin kiertää vanhusten ja vammaisten ihmisten kodeissa ja tietää, millaista hätää edessä oleva viides sotatalvi tuo heikoimmassa asemassa oleville.

– Vihollinen haluaa jättää siviilit ilman sähköä, lämpöä, vettä ja ruokaa. Se tekee massiivisia iskuja ruokavarastoja, huoltoasemia ja ihmisten koteja vastaan, Smokvin kertoo.

Ruokapula uhkaa

Kylväjän toinen pitkäaikainen kumppani, Odessan messiaanisen seurakunnan johtaja ja avustuskuljetuksia organisoiva **Leonid Vasserman** kuljettaa säännöllisesti välttämättömiä tarvikkeita rintamalinjojen läheisyyteen.

Rintamien tuntumassa sijaitsevien kaupunkien tilanne on tietenkin vaikein, mutta myös parin sadan kilometrin päässä sijaitsevassa Odessassa ilmasireenit soivat toistuvasti.

Kaupunkia vastaan hyökätään lähes päivittäin ohjuksin ja droonein. Odessa sijaitsee lähellä Venäjän miehittämää Krimia, josta ilmaiskuja tehdään vuorokaudessa jopa useita kymmeniä.

– Ukrainassa tuhotaan nyt varastoja. Monet pelkäävät elintarvikkepulaa. Tavarat ovat vähentyneet niissä tukku-liikkeissä, joista hankimme ruokaa avustuskuljetusta varten, Vasserman kertoo viestien välityksellä Odessasta.

Mekane Yesus -kirkolle uusi pääsihteeri

Mekane Yesus-kirkon pääsihteeriksi on valittu Taborin teologisen oppilaitoksen rehtori, TT **Tamrat Tadele**. Hän seuraa tehtävässä TT **Teshome Amenua**, jonka kausi päättyy.

– Tamrat Tadele on hyvin kokenut ja viisas, kirkko saa hyvän johtajan, lähetysjohtaja **Magnus Riska** arvioi. Riska ja Tadele toimivat työtovereina Tabor-collegessa Hawassassa vuosina 2021–2025.

Avioliitto pelastui

Kreikassa Ateenan alueella työskentelevät diasporatyöntekijät **Bella** ja **Faisal Masih** iloitsivat seurakunnassaan tapahtuneesta vaikean avioliiton eheytymisestä. Masihien seurakunnassa vierailleet lähetystyöntekijät **Tiina** ja **Karri Koistinen** kertoivat avoimesti avioliittonsa vaikeuksista, joiden läpi kahlaaminen toi puoliset entistä lähemmäksi toisiaan. Henkilökohtaisuus oli koskettavaa ja sanoma välittyi

Elintarvikkeiden hintojen nousu saa yhä useammat turvautumaan ruuanjakeluun. Kuva: Vladislav Smokvin.

15.11.
järjestetään seurakuntavaalit

elävästi: ”Älkää antako paholaisen pilata avioliittojanne!”
– Olemme kiitollisia heidän puheestaan. Herra käytti sitä pelastamaan erään avioliiton. He palasivat yhteen puheen kannustamina, Masihit kiittävät.

Koistiset ovat kertoneet tarinaansa myös Kylväjä-lehden tämän vuoden ensimmäisessä numerossa. Kaikki numerot ovat luettavissa Kylväjän verkkosivuilla.

Aleksandr Hiltuhin kertoo mielellään tarinaansa Jumalan kunniaksi ja auttaakseen muitakin tulemaan Jeesuksen luokse.

Entinen shamaani: ”Katekismuksesta tuli lempikirjani”

Siperialainen Aleksandr Hiltuhin juopotteli, hajotti perheensä ja sai shamaanina käyttöönsä yliluonnollisia voimia. Nykyisin hän on Ulan-Uden Kristuksen armon seurakunnan kantavia voimia.

• • • •

Synnyin 1953 Burjatiassa Tunkan laaksossa lähellä Mongolian rajaa. Isäni työskenteli upseerina ja äitini oli kasakka, joka opetti nuorille maanpuolustustaitoja. Olin vasta vauva, kun muutimme pohjoisemmaksi Bohaniin, josta isäni sai työn valtion tulontarkastajana. Äitini toimi kommunistipuolueen aluekomitean sihteerinä.

Uskonnota ei koskaan puhuttu. Ainoa muistutus siitä olivat pienet alumiiniset kaularistit, jotka kerran löysin vanhempieni tavaroiden joukosta.

Koulun jälkeen menin kahdeksi vuodeksi armeijaan, jossa sairastuin keuhkokuumeeseen. Taudin jälkeen keuhkoistani kuului outo ääni, kuin veden pulpahtelua. Lääkäri neuvoi hakemaan apua buddhalaistemppeleistä. Temppeleissä parantajalama antoi minulle yrttilääkkeitä ja neuvoi tutustumaan hathajoogan hengitysharjoituksiin.

Lama tosin sanoi, ettei ole nähnyt buddhalaisuuden auttavan ketään. Hänen mielestään parasta, mitä buddhalainen voi saavuttaa, on täydellinen toimeettomuus ja valaistuminen. Lama näki, että olin aktiivinen nuori mies, jolle mietiskely lootusasennossa ei olisi sopinut.

Kelloseppä tuiterissa

Yrttilääkkeetkään eivät lopulta auttaneet, mutta kirjastosta löysin artikkelin, jossa neuvottiin hathajoogan hengitystekniikoita. Ne lisäsivät keuhkojeni tilavuutta. Parannuttuani muutin Burjatian pääkaupunkiin Ulan-Udeen, jossa opiskelin teknisessä opistossa laitehitaajaksi ja kelloseppäksi.

Muutin työn perässä etelämmäksi Dzhidan alueelle, jossa tapasin naisen, jonka kanssa saimme kaksi lasta. Työ luisti hyvin ja rahaa riitti. Vapaa-aikana harrastin metsästystä ja kalastusta, keräsin marjoja ja sieniiä.

Aloin maistella alkoholijuomia ja tykästyin portugalilaiseen portviiniin, jota join myös töissä. Ylpeilin, että en nosta mitään puolen litran pulloa painavampaa, sillä kelloseppän työ oli fyysisesti kevyttä.

Lapset olivat pieniä ja vaimo tietysti moitti minua. Kun näin juopottelukaverini matelevan vaimonsa edessä, ymmärsin, että olen itsekkin huonossa jamassa. Päätin lopettaa juomisen ja jaoin pullovarastoni pois.

Yliluonnollisia näkyjä

Minulle oli ehtinyt kehittyä vatsahaava. Pelkäsin leikkausta ja etsin mieluummin apua shamaanilta. Hänen luonaan aloin nähdä seinän läpi lentäviä pilviä ja muita yliluonnollisia näkyjä. Shamaani otti minut oppilaakseen, ja aloin parantaa ihmisiä. En ymmärtänyt, mistä nämä voimat olivat lähtöisin, vaan ajattelin tekeväni hyvää.

Perestroikan aikoihin elämä kävi hankalaksi. Kelloseppiä ei tarvittu. Perustin huonekaluverstaan, mutta viranomaiset uhkasivat takavarikoida työvälineeni, koska en ollut rekisteröinyt toiminimeä. Pakkasin työkalut kellarikomeroon, mutta ne varastettiin. Minulla ei ollut jäljellä mitään. Perhekin oli hajonnut.

Yksinäisenä iltana kuulin naapureiden viettävän iloisesti aikaa yhdessä. Vihasin kaikkea ja kaikkia. Huokasin: ”Miksi olen päätenyt tähän?” Aloin nähdä elämäni ta-

”

Otin pyykkinarun ja tein hirttosilmukan. Silloin tunsin, kuinka joku kosketti olkapäätäni.

pahtumia kuin elokuvana. Ymmärsin, miten paljon kipua olin tuottanut läheisilleni. Ajattelin, että en ansaitse elää. Otin pyykkinarun ja tein hirttosilmukan. Silloin tunsin, kuinka joku kosketti olkapäätäni ja käänsi minua kohti kirjahyllyä, jossa oli pari vuotta aiemmin torilta ostamani Raamattu.

Outoja henkiä

Lukiessani lampaan teurastuksesta näin silmiäni edessä pihan, jolla tämä tapahtui. Burjaatit uhraavat lampaista edelleen samaan tapaan kuin Raamatussa. Hämmennyin lukemastani ja panin Raamatun tyynyn alle. Aamulla heräsin virkistyneenä. Katkeruus ja itseviha olivat poissa ja oloni oli rauhallinen.

Kiinnostus hengellisyydestä sai minut opiskelemaan taolaisuutta. Opin hallitsemaan ushun avulla energia-virtoja, ja kykenin keskittämään niitä tiettyyn kohtaan ruumistani ja siirtämään energiaa. Mietiskelyyn liittyvä ruumiistapoistuminen sen sijaan kauhistutti minua, enkä siksi halunnut mietiskellä.

Otin yhteyttä henkimaailmaan ja aloin nähdä henki-olentoja. Näin kirouksen henkiä, joita ihmiset lähettivät toisilleen. Ne näyttivät metallihakasilta tai vieteriltä, kolmipäisiltä käärmeiltä, palloilta, nopilta ja vaikka miltä.

Joskus näin ihmisen pään, joka kieppui äärimmäistä vauhtia ja muuttui palloksi. Se kirkui kammottavasti kuin ihminen, jossa oli monta pahaa henkeä eikä se voinut saada rauhaa.

Oikuttelevia voimia

Olennot ympäröivät minua jatkuvasti. Kun menin nukkumaan, näin aina edessäni valtavat silmät. Pyysin olentoa kertomaan, kuka se oli, mutta en saanut vastausta. Vaimoni tullessa hakemaan minulta rahaa, riitelimme ja löin häntä. Hänen sukulaisensa lähettivät kimppuuni kostajat. Silloin kysyin itseltäni: ”Mitä varten ihminen elää? Jos he tulevat vielä kerran, he saavat minut hengiltä. Mikä tarkoitus elämälläni on?”

Sukulaiseni totesivat, että tarvitsen shamaanin. Löysin sellaisen, ja tämä nainen sanoi, että myös minusta

pitää tulla shamaani. Nainen kehotti minua hankkimaan tiettyjä tarvikkeita ja rahaa. Tein seitsemän kuukautta töitä saadakseni summan kokoon ja matkustin esi-isieni asuinseudulle Bohaniin, jossa minut vihittiin shamaaniksi.

Toiset shamaanit ilmoittivat sukulaisilleni, että nyt heidänkin suvussaan on oikea shamaani, jonka puoleen he voivat kääntyä. Olin iloinen, että pystyin auttamaan sukulaisiani. Paransin, suojelin ja ennustin tulevaisuutta. Henget pystyivät sellaiseenkin, mitä en ollut osannut odottaa. Toisinaan henget olivat oikukkaita. En kuitenkaan voinut sanoa asiakkaalleni, että tänään henget eivät halua tehdä yhteistyötä, ja jouduin sepittämään vastauksia.

Näky suuresta suojelijasta

Aloin pelätä, että joskus henget vielä pettävät minut. Ihmettelin, miksi sukulaiseni henget halusivat aiheuttaa minulle pahaa, eivätkö ne rakastaneetkaan minua. Ja miksi kansallispuvussa ilmestyvät sukulaiset saattoivat yhtäkkiä muuttua toisiin olomuotoihin, esimerkiksi eläimiksi?

Etsin jälleen apua shamaaniniaiselta ja kerroin, että henget oikuttelivat eivätkä halunneet auttaa. Ne saattoivat keskellä yötä huutaa kovaa korvaani ja tönä kylkeen. Ne juoruilivat vaimostani tai naapurishamaanista eivätkä antaneet minun nukkua.

Shamaaninainen asetti sormelleen kahden ruplan kolikon, painoi päänsä ja sulki silmänsä. Istuttuaan viisi minuuttia paikallaan hän kiljahti: ”Sinulla on suojelijana Kristus, Jeesus on suojelijasi! Mihin tarvitset näitä henkiä?”

Ihmettelin, miten Jeesus tähän kuuluu, mutta lopetin kuitenkin toimintani shamaanina. Hengistä en kuitenkaan päässyt eroon, ennen kuin evankeliset kristityt kutsuivat minut kirkkoon.

Tilintekoa lammikossa

Kirkossa minua ihmetytti rakkaus, jota näin ihmisten silmissä. Halusin tietää lisää ja rukoilin samoin sanoin kuin vieressä istuva huivipäinen nainen: ”Herra, kosketa sydäntäni!” Pian koin, miten Jumala nosti minut hengessä salin yläpuolelle ja sanoi: ”Katso, miten lapseni iloitsevat!”

Näin ympärilläni mustan lätäkön. Minusta valui tummaa nestettä kuin mustaa kiisseliä. Istuin lätäkösä ja nyyhkytin. Pyyhittyäni kyyneleeni nousin ylös ja tunsin päässeeni eroon painavasta taakasta, minun oli helpompi hengittää.

Vähitellen ymmärsin, että kristittyjen Jumala on todellinen, totuudellinen ja Hänen rakkautensa on vailla vertaa. Ajattelin, että jos Jumala tekee tällaisia ihmeitä minulle, Hän voi tehdä niitä kenelle tahansa.

Tein parannuksen, rukoilin syntejäni anteeksi ja pyysin Jeesusta sydämeni Herraksi. Halusin mahdollisimman pian kasteelle. Kasteen jälkeen tarkkailin, olivatko henget vielä kodissani. Siellä oli hiljaista ja rauhallista. Kerroin innoissani äidille: ”Minä olen nyt kristitty!”

Äiti astui taaksepäin ja sanoi: ”Vai niin, tuossa on ovi!” Elämänsä loppupuolella äiti halvaantui ja pidin hänestä huolta. Sain rukoilla hänen puolestaan ja kertoa Vapahtajasta. Äitikin sai syntinsä anteeksi Kristuksen veren kautta.

Rippijuhlat jouluna

Opiskeltuani raamattukoulussa lähdin mukaan kertomaan evankeliumia kaupunkeihin ja kyliin. Julistin Kristuksen puhdistaneen ristinverellään kaiken maan ja kaikki ihmiset. ”Ottakaa vastaan pelastus tänään, koska huomisesta ei ole tietoa!”

Menin uudelleen naimisiin, saimme kaksospojat ja tutustuin luterilaisen seurakunnan kirkkoherraan **Aleksandr Dyshenoviin**. Hän kutsui minut kristinuskon peruskurssille. Siellä sain selvyiden moniin mieltäni askarruttaneisiin kysymyksiin ja Katekismuksesta tuli lempikirjani.

Viime jouluna minut konfirmoitiin seurakunnan jäseneksi. En ole enää nuori, 73 vuotta on tullut täyteen. Voimieni ja lahjojeni mukaan haluan auttaa seurakuntaa vahvistumaan ja olla siunauksena lähimmäisilleni.

– Tärkeissä hetkissä Jumala rohkaisee minua. Hän sanoo olevansa aina vierelläni. Hän ei jätä minua, Aleksandr Hiltuhin sanoo.

Slummikoulu kukoistaa

ETIOPIA Jos olet seurannut minua pidemmän aikaa, tiedät, että työskentelin Bangladeshissa kolme vuotta, joista kaksi vuotta englanninopettajana slummikoulussa. Tämä slummihanke merkitsi minulle todella paljon, ja pidän edelleen yhteyttä sinne. Kirjoitan vieläkin heidän uutiskirjeensä neljä kertaa vuodessa, kun he lähettävät kuvia ja päivityksiä. Kevään aikana minulla oli mahdollisuus tavata slummihankkeen perustaja **Geoffrey** ja hänen vaimonsa **Favour**. Oli hauska kuulla, että hanke voi hyvin. Naisten koneompelukurssi jatkuu ja koulussa on oppilaita enemmän kuin koskaan. He ovat myös aloittaneet nuorten tietokonekurssin. **Christina Harald**

Rukousta salakielellä

DIASPORATYÖ Viimeisin Etu-Aasian työmatka onnistui hienosti. Työpajojen välillä oli ilo osallistua piknikille yhdessä ulkomaalaisen tiimin kanssa, joka kertoi evankeliumin ilosanomaa pakolaisille. Söimme hiiligrillillä valmistettua herkullista ruokaa salaattien kera, hörpimme teetä ja istuimme vilteillä puiden varjossa. Kun muu porukka evankelioi, me **Aatun** kanssa rukoilimme. Teimme sen ääneen, sillä suomi on hyvä salakieli näissäkään tilanteissa. Viimeisessä työpajassa oli perhe, jonka suurin haaste oli murrosikäisen pojan todella aggressiivinen käytös. He toivoivat siihen konkreettisia neuvoja ja apua välittömästi. Nopea huokaus Taivaan Isän puoleen viisautta anoen, ja

niin vain tulivat kuin tulivatkin apukeinot annetuiksi! Myöhemmin kuulimme, että poika oli ottanut vinkistä vaarin ja tilanne kotona oli parempi. Kiitos Herralle!

Anne ja Aatu Gröhn

Todistajien ketjussa

SUOMI Vedän kansainvälistä lähetyskoulua ensimmäisen sukupolven kristityille. Koulun kautta olen oppinut monia tärkeitä totuuksia ja periaatteita. Yksi on se, että työn vaikutukset nähdään usein viiveellä ja yllättäen. Yksi opiskelijoistamme muisti, että kollegamme oli auttanut häntä ja hänen perhettään Ateenassa tarjoten heille lastentarvikkeita ja näyttänyt, miten hoitaa asioita pakolaisena suurkaupungissa. Se oli koskettava kohtaaminen. Toinen oivallus on, että toimimme todistajien ketjussa. Yksi opiskelijoistamme oli perheineen oppinut tuntemaan Jeesuksen Pohjois-Kreikassa, jossa lähettiimme **Matti** ja **Anna Maija Kaipaisen** tiimi tavoitti pakolaisleirin asukkaita. Määränpäässään toisessa maassa perhe oli löytänyt kotiseurakunnan. Seurakunta sitoutui tukemaan perhettä, jotta sen jäsenet voivat kasvaa uskossa ja tavoittaa toisia. Juuri tätä varten koulumme on olemassa. Kolmas opetus on, että muutos on aina mahdollinen. Monilla opiskelijoillamme on vain vähän muodollista koulutusta. Naisten hauraaseen itseluottamukseen vaikuttaa myös kulttuurista nouseva vahva alemmuuden kokemus. Pyrimme valmentamaan ja voimaannuttamaan naisopiskelijoitamme, jotta hekin voivat vapautua käyttämään kaikkea kapasiteettiaan. **Taneli Skyttä**

Palaamme levollisin mielin

ISRAEL Suomesta on tullut meille kesän aikana entistä rakkaampi. Olemme nauttineet viileydestä ja hiljaisuudesta, eikä kovin hokuttele mennä hikoilemaan Haifaan paineen ja metelin keskelle. Kuitenkin kukin meistä tietää, että tehtävämme ja paikkamme on toistaiseksi siellä, joten palaamme levollisin mielin. Elämän Leipä – seurakuntamme viettää syksyllä kymppisynttäreitä ja olemme rohkaistuneita siitä elämänmyönteisestä hengestä ja innosta, joka sen keskuuteen on muodostunut. Alfakurssin ja raamattupiirin kohdalla on iloitettu edistysaskeleista. Lapset ja nuoret ovat aktiivisesti mukana ja olemme halunneet panostaa erityisesti heidän hengelliseen kasvuunsa pyhäkoulun, nuorteniltojen, konferenssien ja retkien kautta. Nyt kun vihdoinkin seurakunta olisi rakentumassa, meillä ei ole enää voimia entiseen malliin ja eläkeikä alkaa hämmöttää. Jumalan lupauksiin luottaen

pakkaamme matkalaukkuja. Hän on luvannut olla heikoissa väkevä ja antaa voimattomalle voimaa. Hän voi tehdä esirukousten kautta ihmeitä. Kiitos teille rakkaat ystävät tuestanne. Rukoillaan myös työmiehiä elopellolle.

Pirkko Said

Muutin Itä-Aasiaan

ITÄ-AASIA Minut on kutsuttu mukaan Kylväjän Itä-Aasian pioneerityöhön. Muutin elokuussa Itä-Aasian maahan, jossa ensimmäisenä vuonna keskityn kielen ja kulttuurin opiskeluun. Alustava suunnitelma on, että asun täällä ensi kesään. Sen jälkeen on suunniteltu, että muuttaisin Mongoliaan, jos Jumala suo. Toiveena olisi päästä palvelemaan pioneerityön kansaa Mongoliasta käsin. Tiimikaverini asuvat nyt Mongoliassa ja siellä on hyvät verkostoitumis- ja palvelumahdollisuudet.

Itä-Aasian pioneerityöntekijä

Lähetämispäätös tuli

SAKSA Oli tosi mukavaa nähdä nuoria aikuisia pyörimässä Kylväjän kesäpäivillä ja keskustella aivan uusien ihmisten kanssa. Sain tavata lähetyksenkaaseeni kuuluvaa ihmistä, joka oli myös kutsunut muutaman ihmisen luokseen. Kahvipöytäherkkujen äärellä saimme keskustella työstäni ja monista muista asioista taivaan ja maan välillä. Iso uutinen on, että lähetämispäätös Saksaan menosta tuli. Valmisteluja on meneillään. Ne ovat yllättävän aikaa vieviä, ja monet asiat jäivät tauolle kesälomien takia. Asioista höyryämiset pitää jättää nyt sikseen. Olen jo huomannut, ettei sopivan ja kohtuuhintaisen asunnon hankkiminen Hampurista ole helppoa. Lähtöpäivä ei ole tiedossa, mutta Jumala tietää tulevat.

diasporatyöntekijä

Toimilupa heltisi

SUOMI Kiitos rukouksista meidän Mongolian paikallistoimiston rekisteröintiluvan puolesta. Lupaa jatkettiin vuodella eteenpäin. Tämä todennäköisesti varmistaa sen, että voimme tammikuussa lähteä takaisin Mongoliaan, lentoliputkin ovat jo valmiina. Kiitos Herralle. Samalla maahanmuuttovirasto antoi kuitenkin pienimuotoisen ukaasin, että toiminnan on oltava laajempaa tai vuoden päästä lupaa ei enää jatketa. Virasto ei näe paikallisen kansalaisjärjestön kautta toimivia Kylväjän kehitysyhteistyöhankkeita paikallistoimistomme työnä. Tarvitsemme viisautta työn suunnittelussa. Mikä on tarpeen ja mikä ei?

Ella ja Janne Henriksson

Miksi risti?

ISRAEL Olen päässyt vetämään raamattupiiriä, päivästä tähän ja musisoimaan kirkon avoimissa ovissa, säestämään jumalanpalvelusta pianolla ja ohjaamaan seurakunnan vapaaehtoisia. Samalla olen tutustunut uusiin seurakuntalaisiin ja kuullut kiehtovia uskoontulotarinoita. Raamattupiirissä on monta viimeisten kahden vuoden aikana kastettua nuorta uskovaa. Olin myös pastorin ja diakoniatyöntekijämme kanssa käymässä seurakunnan vanhimpien jäsenten, yli 90-vuotiaan avioparin, kotona ehtoollisella. Mies on aikoinaan tuotu lapsena Saksasta Englantiin Kindertransport-nimisessä operaatiossa, jossa lähes 10 000 juutalaislasta pelastettiin Keski-Euroopasta

vuosina 1938 ja 1939. Hänellä on puhutteleva elämäntarina. Kirkon avoimissa ovissa oli kuukausi sitten vieraana iso ryhmä kuudesluokkalaisia. Kyseessä oli sekulaari koulu, jossa käsitellään 6. luokalla kristinuskkoa ja muita uskontoja. Heille esiteltiin kirkkorakennusta sekä Raamatun kertomuksia kuvaavia lasimaalauksia, ja esitimme heille muutaman hengellisen laulun. Eräs oppilas kysyi: "Miksi Jeesuksen kohdalla aina korostetaan sitä ristiä; olihan hänen elämässään muutakin kiinnostavaa?" Ja toinen kommentoi alttaritauluna olevaa jaetta Joh. 3:16 näin: "Tuosta tulee mieleen Aabraham ja lisä." Vierailu oli oikein siunattu, ja lopuksi oppilaille jaettiin Raamatut, mihin oli saatu vanhempien lupa. **Ilona H.**

Erityistä yhdessäoloa

JAPANI Perheemme elää kahdella mantereella, ja tähän liittyy väistämättä molemminpuolista ikävää. Olemme kuitenkin kiitollisia, että nykyään yhteydenpito on helppoa. Kun olin lapsi, soitimme isovanhemmille noin kaksi kertaa kuussa. Puhelun pituus oli muutaman minuutin ja sekin erittäin kallista. Kesäkuussa saimme pitää **Esteriä** luonamme Japanissa kolmen viikon ajan. Yhdessäolo tuntui erityiseltä, koska tapaamme niin harvoin. Esterin opinnot Kauniaisten raamattuopiston musiikkilinjalla päättyivät, ja hän muutti Vuosaaren asuntoomme, jossa asuimme ennen Japaniin muuttamista. Koemme suurta Jumalan johdatusta siinä, että hyvät pitkäaikaiset vuokralaisemme irtisanoutuivat juuri tällä aikataululla. Näin Ester sai palata tuttuun ja kodikkaaseen paikkaan.

Tuomas ja Mari-Kaisa Auvinen

Lapsia lennolla

SUOMI Kylväjän kesäpäivien lastenohjelman huipennus oli Mikaelinseurakunnan Mikonmökissä toteutettu lentomatka lähetystyöhön. Paras palaute tuli vauvasta asti paljon lentäneeltä lähettilapselta: tuntui kuin olisi ollut oikeassa lentokoneessa. Mukaan tuli myös aikuisia, joita juuri lentomatka kiinnosti. Toiveeni ja rukoukseni on, että lasten lentomatkat eivät jäisi viimekesäiseen Nepal-in-matkaan takapihallamme, tammikuussa **Mikon** perheväen kanssa Kouvolassa tehtyyn Japanin-matkaan eikä tähän Kesäpäivien lentomatkkaan, jonka päätteeksi tapasimme Mongolian lähetin **Janne Henrikssonin**. **Outi Saari**

Tule mukaan lähettäjä-tiimiin rukoilemaan ja tukemaan työntekijää taloudellisesti! Saat säännöllisesti tuoreet kuulumiset uutiskirjeessä. Liity verkossa: kylvaja.fi/lahettajaksi

Säälistä kunnioitukseen

ETIOPIA Addis Abebassa meillä on hienoja esimerkkejä siitä, miten päättäväisyys muuttaa paitsi ihmisten omat elämät myös koko yhteisön suhtautumisen. Eräs kolmen lapsen äiti sairasti lapsena polion, mutta hän ei ole antanut vammojensa määrittää tulevaisuuttaan. Hänen miehensä, joka ansaitsee pienen elannon kengänkiillottajana, on myös vammainen. Perheen toimeentulo on ollut aina vaikeaa. Hankkeemme kautta nainen on saanut koulutusta pienyrittäjyydessä ja kaupan pidossa. Hän sai hankkeelta pienen kojun, jossa hän myy käytettyjä vaatteita. Nainen kertoo: "Nyt yhteisöni ihmiset hyväksyvät ja arvostavat minua. He näkevät, mihin pystyn eivätkä vain katso vammaani. Minulla menee hyvin, ja olen ylpeä siitä, että voin tukea perhettäni." Toinen nainen alkoi hankkia tuloja myymällä tuotteita tienvarsikojuissa. Vaikka liiketoiminta on vielä pientä, se on kasvattanut hänen luottamustaan, itsenäisyyttään ja tulevaisuuden toivoaan. Naapureiden sääli on vaihtunut kunnioitukseen ja hyväksymiseen. **Daniel**

Perheenä seurakunta

KREIKKA Pidimme kesällä kaksipäiväisen evankeliointiseminaarin. Ehdimme paitsi tutkia evankelioinnin perusteita

myös lähteä liikkeelle kaduille harjoittelemaan opittua. Elimme innostavia päiviä. Monet, jotka olivat pitäneet katuevankelointia hyvin vaikeana, saivat kokeilla sitä omakohtaisesti. Se toikin heille iloa, ja he rohkaistuivat lähtemään liikkeelle useammin. Jumala on asettanut meidät hyvin tärkeälle paikalle, jossa voimme kertoa hänen sanaansa maailmalle, joka on täynnä pettymyksiä ja taisteluita. Usein ei ole mitään muuta toivoa kuin suurin toivomme Jeesuksessa Kristuksessa. Miehillä, joita täällä kohtaamme, on suuri vastuun taakka perheistään, mutta he joutuvat ponnistelemaan yksin. He eivät pitkän työpäivänsä päätteeksi pääse palaamaan oman perheen rauhan ja rakkauden piiriin. Heille ainoa perhettä muistuttava ympäristö on seurakunta, jossa he voivat kertoa tunteistaan. Viemme yhdessä heidän taakkansa ristin juurelle. Yhteinen sunnuntaiateria jokaisen jumalanpalveluksen päätteeksi on hyvin tärkeä hetki.

Christopher ja Humaira John

Otteet ovat katkelmia lähettien kirjeistä. Toimitus on lyhentänyt ja editoinut tekstejä.

”

*Jeesus kutsuu meitä olemaan
kanssaan lähettääkseen meidät
omille paikoillemme Jumalan
valtakunnan työssä.*

Kutsuja

Japanin Koben raamattukoululaiset syventyivät opetuslasten erilaisiin luonteisiin ja tehtäviin. Jeesus osasi ohjata taitavasti jokaista.

"Me olemme löytäneet Messiaan!" Andreas ei epäröinyt hetkeäkään kertoessaan hyvän uutisen veljelleen Simonille. Filippus taas jätti väittelemisen väliin, kun Natanael suhtautui epäilevästi uutiseen Messiaan kohtaamisesta. Filippus kutsui ystäväänsä yksinkertaisesti: "Tule ja katso!" Se oli ystävyysvankeliointia parhaimmillaan.

Keväällä syvennyimme Koben raamattukoulun opiskelijoiden kanssa Jeesuksen opetuslapsiin. Jeesus kohtasi opetuslapset kärsivällisesti, selitti asioita uudelleen ja uudelleen: "Ettekö te vieläkään ymmärrä..." Jeesus kohtasi jokaisen henkilökohtaisesti, asetti sanansa juuri oikein, osoitti yhä uudelleen olevansa Messias. Jeesus kutsui, opetuslapset seurasivat. Kolmen vuoden ajan opetuslapset kulkivat Mestarinsa seurassa. Myös Juudas Iskariot, joka kavalsi Jeesuksen.

Osasta apostoleista Raamattu kertoo paljon, osasta emme tiedä juuri muuta kuin nimen. Vai mitä sinä muistat Juudaksesta (ei Iskariotista) tai Jaakob nuoremasta? Mielenkiintoisia ovat sisarusparitkin erilaisine tehtävineen. Andreas johdatti impulsiivisen veljensä Simonin (Pietari) Jeesuksen luo. Pietarista tuli monien vaiheiden ja lankeamisen jälkeen alkuseurakunnan johtaja. "Rakastatko sinä minua?" Kieltäjä sai kolmesti tunnustaa rakastavansa Jeesusta. Andreas oli myös lapsityöntekijä: hän toi Jeesuksen luo pienen pojan, jolla oli viisi leipää ja kaksi kalaa. Jeesuksen siunaamana siitä riitti! Hetkeä aiemmin Filippus laskeskele kuinka paljon pitäisi olla rahaa, että saataisiin jokaiselle kuulijalle pieni pala leipää. Jumalan mahdollisuudet taisivat siinä tilanteessa häneltä unohtua.

Ylösnousemuksensa jälkeen Jeesus ilmestyi opetuslapsille lukitussa huoneessa. Tuomas, joka ei ollut paikalla, uhosi sitten, että ei kyllä usko, ellei saa nähdä ja laittaa

sormiaan naulanjälkiin Jeesuksen käsissä. Kahdeksan päivää myöhemmin Tuomaskin oli mukana. Jeesus kohtasi hänet henkilökohtaisesti. "Ojenna sormesi: tässä ovat käteni...älä ole epäuskoinen, vaan usko!" Tuomas huudatti uskontunnustuksen: "Minun Herrani ja Jumalani!"

Kahdentoista joukossa oli myös yhteiskunnallisesti toistensa vihollisia. Tullimies Matteus, vieraan vallan palvelija, ja Simon kiivailija, selootti, joka vastusti Rooman valtaa vallankumouksellisin keinoin. Aikamoisia työkave-reita. Jeesus valitsi tämän sekalaisen joukon apostoleiksi. Osasta tuli johtajia, osa oli näkymättömän työn tekijöitä, osa henkilökohtaisia kutsujia, osa puheiden pitäjiä. Jotkut havainnoivat tarkasti kaiken ja kirjoittivat muistiin. Kaik-kia tarvitaan. Tärkeintä on pysyä lähellä Jeesusta. Hän kutsuu meitä olemaan kanssaan lähettääkseen meidät omille paikoillemme Jumalan valtakunnan työssä. Jeesuk-sen ylösnousemuksen jälkeen yksitoista opetuslasta lähti vuorelle, jonne Jeesus oli käskennyt heidän mennä. "Kun he näkivät hänet, he kumarsivat häntä, joskin muutamat epäilivät" (Matt. 28:17). Vielä tässä vaiheessa! Heille Jeesus antoi lähetyskäskynsä ja lupauksen olla heidän kanssaan maailman loppuun asti. Kutsu ja lupaus ovat tänäänkin voimassa myös meille.

DAVID THEODOR THORSEN

Ettemme unohtaisi

Koskettavaa lähihistoriaa elämän suurimmista teemoista.

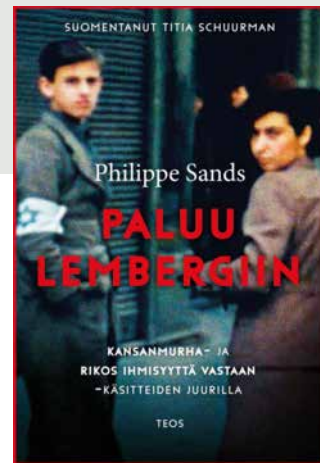

SAARA TIKKAKOSKI JA
MIRJA YRJÖLÄ
Ebeneserin tytär

Aikamedia 2026

Suomen helluntaiherätys on saanut kokoonsa nähden hämmästyttävän paljon aikaan. Yksi vaikuttava kappale liikkeen lähetystistoriaa on Yrjölän suvun kutsu palvella Aasian kansoja lähetyslaiva Ebeneserillä. Tällä kertaa lähetyslaivaksi kunnostetun miinanraivaajan tarinaa kertoo kättilö **Mirja Yrjölä**, laivan ensimmäisen kapteenin pojan, **Emmanuel Yrjölän** puoliso. Elävä ja rehellinen kerronta kuvaa neljää lähetykselle elettyä vuosikymmentä erityisesti Indonesiassa, Sri Lankassa ja Intiassa. Väsymistä, haikeita jäähyväisiä, vainoja, haaksirikkoja ja sairauksia suurrempana loistaa kiitollisuus. ”Herralle kannattaa vastata aina kyllä.”

Danielle Miettinen

PHILIPPE SANDS
Paluu Lembergiin

Teos 2023

Kansanmurha ja rikos ihmisyyttä vastaan –termien juuret ovat natsioikeudenkäynneissä. Sittenkin kansanmurha on noussut ”rikoksista suurimmaksi”, ja ryhmien suojelu on nostettu yksilöiden suojelua tärkeämmäksi. Uhrien välinen kilpailu on vahvistanut mielikuvaa ”meistä” ja ”heistä”. Kansanmurhan uhriksi nimeämisestä voi tulla kansallisen identiteetin osatekijä. Tämä ei edistä historiallisten riitojen ratkaisemista eikä vähennä joukkomurhia. Ihmisoikeusjuristi **Philippe Sands** avaa kansainvälisen rikosoikeuden alkuperää ja sukhistoriaansa lähtökohtanaan Nürnbergin oikeudenkäyntien viimeinen päivä. Monet kirjan tarinat ja henkilöt vievät Ukrainaan, Lvivin kaupunkiin, joka tunnettiin ennen nimellä Lemberg. Odottamattomista historiallisista yhteensattumista on syntynyt syvälinen, koskettava ja ajan-kohtainen kirja.

Hanna Lindberg

SAARA TIKKAKOSKI JA
VEERA HUG (TOIM.)
**Kutsun keskellä:
maksoiko liikaa?**

Aikamedia 2026

Rahat, aika ja terveys olivat usein loppumaisillaan, mutta Jumalan uskollisuus ei koskaan. Lähetyselämän suurimmat voimavarat ovat Jumalan sana ja sen lupaukset, rukoileva yhteisö ja henkilökohtainen kutsu. Tämä piirtyy kirkkaasti esiin kuudessa kertomuksessa vaikuttavasta elämäntyöstä Afrikassa, Aasiassa ja Etelä-Amerikassa. Rehellinen, vauhdikas ja huumorillakin höystetty kerronta pistää pohtimaan, miten saisimme helluntaiherätyksessä roihuavan lähetystulen tarttumaan myös luterilaisiin seurakuntiimme. Joissakin tarinoissa työ kehystetään kurkistuksilla alueiden yhteiskuntiin ja uskonnolliseen tilanteeseen. Niistä olisi lukenut enemmänkin.

Danielle Miettinen

Teksti: Veera Hug

Aikamedian sisältöjen päätoimittaja, joka on palvellut 12 vuotta lähetystyössä.

Minkä arvoista on evankeliumi?

Paavali piti kiinni oikeudestaan toteuttaa Jumalalta saamaansa tehtävää, kirjoittaa Aikamedian sisältöjen päätoimittaja Veera Hug.

Mistä ihmiset ovat valmiita maksamaan? Mihin ollaan valmiita panostamaan? Kun jokin koetaan todella arvokkaaksi, sen eteen ollaan valmiita tekemään työtä, uhrauksia ja suuriakin elämäntoimuksia.

Sain kunnian olla mukana toimittamassa pioneeriläheteistä kertovaa kirjaa Kutsun keskellä – maksoiko liikaa? Rivien välistä piirtyi selvästi esiin, kuinka Jumalan antama näky ja kutsu viedä eteenpäin evankeliumia koettiin kaiken arvoiseksi. Elämänsuunnitelmat menivät monella ylösalaisin, kun sydän syttyi kansojen saavuttamiselle – huolimatta siitä, että kutsun seuraaminen ei ollut millään mittapuulla ilmaista.

Paavali koki tätä samaa. Hänellä oli aikansa mittapuiden mukaan suuria uskonnollisia meriittejä. Tausta ja oppineisuus

tippuivat kuitenkin arvoasteikon alapäähän, kun mies radikaalisti kohtasi Jeesuksen. Suunnitelmat muuttuivat.

Kirjeessään filippiiläisille (3:8, UT2020) Paavali kirjoittaa: ”Enemmän kuin mitään muuta tahdon tuntea Kristuksen Jeesuksen, Herrani. Oikeastaan kaikki muu on minusta sen rinnalla pelkkää tappiota.”

Iloa tiheä viesti on kirjoitettu vankilasta. Sanat eivät ole retorisia vaan syviä ja koeteltuja. Myös muissa kirjeissään Paavali toteaa useaan otteeseen, että tärkeintä on tuntea Jeesus ja että ilosanoma hänestä on ainut kestävä elämän ja uskon perusta.

Paavali myös piti tiukasti kiinni oikeudestaan toteuttaa Jumalalta saamaansa tehtävää viedä evankeliumia eteenpäin kansojen keskuuteen – Jeesuksen tulisi

tulla tunnetuksi siellä, missä hän vielä oli vieras. Paavalin tavoin myös kirjaprojektiin osallistuneet lähetit tunsivat Jeesuksen syvästi. Ja he olivat kiitollisia mahdollisuudesta tehdä Kristusta tunnetuksi.

Jeesuksen seuraaminen ja hänestä kertominen maksavat edelleen. Jos elämme vapauden keskellä, meitä kutsutaan seisomaan uskonsa vuoksi kärsivien kristittyjen rinnalla. On myös tärkeää rukoilla niiden puolesta, jotka vievät ilosanomaa Jeesuksesta kansojen keskuuteen.

Paavalin kuvaama on edelleen totta: Jeesuksen tuntemisen rinnalla kaikki muu on pelkkää tappiota. Tunnetaan Jeesus, seurataan häntä ja tehdään parhaamme sen eteen, että kaikki saisivat kuulla Jumalan rakkaudesta heitä kohtaan.

Pyrkimys avoimuuteen on kunnioitettavaa

Kuulluksi tuleminen on tärkeää, eikä koskaan ole liian myöhäistä puhua siitä, mikä satutti. Avoimuus lähetyslasten kaltoinkohtelun käsittelyssä on kunnioitettavaa, kirjoittaa lähettikuraattorina Kylväjässä pitkään toiminut Raija Hämynen.

Lähettilasten kaltoinkohtelu oppilasasuntoloissa on noussut aika ajoin median otsikoihin. Lähetysseura avasi alkuvuodesta mahdollisuuden ilmoittaa tällaisista kokemuksista ja väärinkäytöksistä. Seura toivoo ilmoituksia tämän vuoden aikana, ja niitä voi tehdä joko anonymisti tai yhteystietonsa antaen.

Riippumaton asiantuntijaryhmä suosittaa Lähetysseuralle jatkoaskeleet tapaus kerrallaan. Tavoitteena on keskusteluyhteyden luominen, kaltoinkohtelun tunnistaminen ja sopivien jatkotoimien löytäminen. Järjestön pyrkimys avoimuuteen on kunnioitettavaa.

Asiantuntijaryhmään kuuluvat asianajaja **Riitta Leppiniemi**, valtiotieteiden lisensiaatti **Maria Kaisa Aula**, yliopistonlehtori, filosofian tohtori **Seija Jalagin** sekä arkkipiispa emeritus, teologian tohtori **Kari Mäkinen**, joka valittiin ryhmän puheenjohtajaksi.

Emme tiedä kaikkea

Tietooni ei ole tullut, että kukaan Kylväjän lähetyslapsista olisi kokenut kaltoinkohtelua oppilasasuntoloissa. Emme kuitenkaan tiedä kaikkea, mitä opilaitoksissa ja asuntoloissa on tapahtunut. Toimin yli 14 vuotta lähettikuraattorina Kylväjässä, jona aikana kuuntelin monia lähettilapsia ja heidän kokemuksiaan. Sain ottaa vastaan kertomuksia vaikeuksista sopeutua erilaiseen kulttuuriin ja kokemuksiä näkymättömäksi jäämisestä.

Moni lapsi ei ollut tullut kuulluksi. Traumaattisimpia ovat olleet tilanteet, joita lapsen mieli ei ole voinut aikoinaan ymmärtää, eikä tapahtunutta ole käyty hänen kanssaan millään tavalla läpi.

Japanin suomalaisessa koulussa oppilaat asuivat koulun asuntolassa ja matkustivat viikonloppuisin kotiin. Tansaniassa kansainvälistä koulua käyneet asuivat Lähetysseuran ylläpitämässä asuntolassa, jossa

lapset viettivät pitkiä aikoja erossa vanhemmistaan.

Etiopiassa lapset kävivät Addis Abebassa kansainvälistä koulua ja asuivat koulun asuntolassa muutama viikon kerrallaan. Osa opetuksesta annettiin kotona.

Sopeutumista saattoivat auttaa samaa koulua käyvät sisarukset ja viikonloppujen viettäminen toisten lähettiperheiden luona silloin, kun vanhempien luokse ei voinut matkustaa.

Ainutkertaisia kokemuksia

Epäonnistumisilta ei ole voitu Kylväjässäkään välttyä. Vääriä valintoja ja päätöksiä on voitu tehdä. Kylväjä on pyrkinyt toimimaan kunkin aikakauden parhaan tiedon ja taidon mukaisesti lapsen ja perheen hyvinvointia tavoitellen. Erimielisyyksiin on pyritty löytämään sopu. Tansaniassa asuntolaan palkattiin turvallinen aikuinen Kylväjän lapsia varten.

Japanin suomalaiselta koululta ei ole raportoitu väärinkäytöksistä. Kuva: Erkki Puhalainen.

Eroon joutuminen vanhemmista ja puutteellinen huolenpito asuntoloissa eivät tietenkään ole ainoita asioita, jotka aiheuttavat lähettilapsille psyykkistä kuormaa.

Koulun, maan ja mantereen vaihto kesken lukuvuoden voi olla raskas ja vaikeasti hahmotettava kokemus. Yhdelle lapselle paluu Suomeen on ollut traumaattinen kokemus, kun taas toiselle paluu on ollut helpotus. Lapsen kokemukset ovat ainutkertaisia.

Myös ero vanhemmista kouluviikkojen ajaksi on ollut jollekin lapselle helppoa ja toiselle hyvin vaikeaa. Sopeutuminen vie aina oman aikansa. Näiden pohdintojen äärellä on hyvä kysyä, ovatko lapset tulleet kuulluiksi, ovatko he saaneet äänen.

Keskusteluyhteys on turvattava

Lähettilapsia on hyvä rohkaista kertomaan kokemuksistaan. Puhumi-

nen voi aukaista solmun, jota hän aikuisenakin yhä koettaa selvittää. Aina aikuistuneen lähettilapsen kokemuksille ei löydy sanoja tai muisti on muovannut kokemukset toisiksi. Joskus riittää, että epämääräinen olo tulee puhutuksi ulos. Keskustelu voi tuoda mieleen levollisuutta, kun joku sanoo: ”On normaalia, että tunnet noin.”

Kun lapsella on tilaa ja turvallisuutta kertoa ajoissa mieltään painavat asiat ja kysyä, mitä oikein tapahtuu, kaltoinkohtelun mahdollisuus pienenee. Tässä on olennaista, että turvaamme vanhempien ja lasten keskusteluyhteyden. Myös lähettihuoltoa tarvitaan, jotta kaikenikäisillä lähettilapsilla olisi heidän kokemuksiaan kunnioittava ja ymmärtävä kuuntelija.

On myös lohdullista tietää, ettei vaikean kokemuksen purkaminen turvallisessa ympäristössä ja turvallisen ihmisen kanssa ole koskaan liian myöhäistä.

RAIJA HÄMYNEN

Kirjoittaja on
Lähetysyhdistys Kylväjän
entinen lähettikuraattori.

Iloa ristin alla

Kylväjän kesäpäivät Turussa olivat täynnä iloa evankeliumista. Yhteistyö Turun Mikaelinseurakunnan kanssa sujui erinomaisesti. Pyhä Henki ja yhteinen näky tekevät lähetyskäsken toteuttamisesta kutsuvaa. Voit palata juhlan tunnelmiin myös Ville Laineen videon äärellä Kylväjän Youtube-kanavalla.

Kesäpäivät huipentuivat sunnuntain juhlamessuun, joka oli evankeliumin, uusien lähetystyöntekijöiden ja kasteen juhlaa. Kauniin Turun Mikaelin jugendkirkon kivisen kastemaljan äärellä tapahtui se, mitä varten Jeesus lähetti apostolit. Erityisasiantuntija Taneli Skyttä kantoi messukulkueen ristiä. Mukana kulkueessa myös muun muassa apulaislähetysjohtaja Janne Aitta ja seurakuntatyön koordinaattori Katariina Leskelä. Kuva: Jussi Valkeajoki.

Messiaanisen liikkeen johtaviin asiantuntijoihin kuuluva brittiläinen teologian tohtori Richard Harvey jakoi puhuttelevia nostoja kesäpäivien ennakkotilaisuudesta, missiologisesta symposiumista. Harvey kiitti suomalaisia rakkaudesta Yeshuaan ja juutalaiseen kansaan. Kuivia silmiä ei liiemmin nähty, kun Harvey lauloi lopuksi koko kirkkokansalle Herran siunauksen hepreaksi. Tulkkina toimi työaluevastaava Sanna Erelä. Kuva: Jussi Valkeajoki.

Soppatykki kävi kuumana ja makkarat ja lätyt maistuivat yli tuhatpäiselle juhlakansalle. Tapahutumien onnistumisen taustalla oli tälläkin kertaa suuri joukko vapaaehtoisia, jotka esimerkiksi valmistivat ja jakoivat ruokaa. Kuva: Jussi Valkeajoki.

Rankkasade ja suuret lätäköt eivät paljoa hidastaneet, kun Kylväjän Nuoret aikuiset uhmasivat kesämyrskyä ja suuntasivat Turun keskustaan tavoittamaan ihmisiä ja kutsumaan mukaan lauantain Majatalo-iltaan. Päätöspäivänä nuoret aikuiset viettivät sankoin joukoin brunssia Mikonmökillä hie-man paremmassa säässä. Kuva: Jussi Valkeajoki.

Kesäpäivien yleisöä hellittiin upealla musiikilla. Perjantai-illassa kuultiin Maksetut Viulut -yhtyettä, ja lauantain Majatalo-illassa Aboa Gospel -kuoro esiintyi täydelle kirkolle johtajanaan Silvia Koski ja solistinaan Mikael Saari. Kuva: Jussi Valkeajoki.

Myös lastenohjelmassa pohdittiin omaa paikkaa lähetystyössä. Loppuhuipennuksena oli Mikaelinseurakunnan Mikonmökissä toteutettu lentomatka. Oli turvatarkastus, passintarkastus, check-in sekä tarjoilua lennon aikana. Paras palaute tuli eräältä paljon vauvasta asti lentäneeltä lähettiapselta: Hänen mukaansa tuntui kuin olisi ollut oikeassa lentokoneessa. Jännittävän lennon päätteeksi matkaaajat tapasivat vielä Mongolian-lähetti Janne Henrikssonin. Kuva: Jussi Valkeajoki.

Juhlamessussa siunattiin kaksi uutta lähetystyöntekijää. Toinen heistä on iranilainen Reza, joka tekee diasporatyötä Kreikassa, ja toinen Itä-Aasian pioneerityöntekijä. Siunauksen toimittivat seurakuntapastori Jaakko Paakkanen, työaluevastaava Elisa Greye, Kylväjän hallituksen puheenjohtaja Erkki Puhalainen ja kirkkoherra Jouni Lehikoinen (kuvassa). Kuva: Saija Tiilikainen.

Kesäpäivien aikana Mikaelinkirkon pihalla palveli telttakahvila ja kirkon sisällä toimi kaunis Ruusukahvila. Seurakunnan ja Kylväjän yli viidenkymmenen vapaaehtoisen ansiosta ne palvelivat sydämellä ja sujuvasti. Kuvassa huonoa säätä pelkäämättömät vapaaehtoiset Tuula Sysimies ja Marja Sysimies. Kuva: Saija Tiilikainen.

Ensi vuonna Kylväjän kesäpäivät järjestetään Kangasalla 11.–13. kesäkuuta yhteistyössä Kangasalan seurakunnan kanssa. Diasporatyöntekijä Tiina Koistinen ja verkostojohtaja Miika Korppi antoivat kapulan Kangasalan seurakunnan diakonian ja lähetystyön seurakuntapastori Pekka Laihialle. Kuva: Jussi Valkeajoki.

Venäläinen, juutalainen ja luterilainen

Venäjällä moni juutalainen kärsii identiteettikriisistä. Yksi heistä oli historioitsija Zinaida Lourie. Nykyisin pietarilainen seurakunta-aktiivi kutsuu itseään juutalaiseksi luterilaiseksi. Kohtalotovereilleen hän suosittelee piipahdusta kotikaupunkinsa Johannes Kastajan seurakunnassa.

Venäjä juutalaisten historia on dramaattinen tarina. Maassa asui 1800-luvun lopulla yli viisi miljoonaa juutalaista. Pietarilaisen **Zinaida Lourien** kaksi isovanhempaa kuului tähän joukkoon.

Historiantohtori on ottanut selvää kansansa historiasta. Katariina Suuri määräsi 1700-luvun lopulla suurimman osan juutalaisista asumaan keisarikunnan länsireunalle erilleen ”kunnan venäläisistä”.

1800-luvun lopulla väkivalta kiihtyi, ja yli kaksi miljoonaa juutalaista pakeni maasta, suurin osa Yhdysvaltoihin ja Palestiinaan.

Kommunistisen vallankumouksen jälkeen asenteet muuttuivat. Asumisrajoitukset poistettiin, ja Moskovaan ja Pietariin syntyi juutalainen älymystö ja taiteilijapiirit. Venäjällä toimi yli 1 100 juutalaista koulua, mutta uskonnonharjoittamista pidettiin häpeällisenä. Kirkkojen ohella myös synagogia ja moskeijoita tuhoitiin.

– Suurin osa juutalaisista osallistui neuvostojärjestelmän rakentamiseen. Hekin siis osallistuivat synagogien tuhoamiseen. Kyse oli identiteettitaistelusta uskontoja vastaan, Zinaida Lourie valottaa.

Stalinin jälkeen seuraava katastrofi oli Hitler. Holokausti ulottui myös Neuvostoliittoon, ja toisen maailmansodan jälkeen maassa oli jäljellä enää reilut kaksi miljoonaa juutalaista.

Fiksuja ja juurettomia

Sodan jälkeen neuvostojärjestelmä alkoi tuottaa moderneja koulutettuja juutalaisia, jotka menettivät uskonnolliset ja kansalliset juurensa. Näin kävi myös Zinaida Lourien isälle.

– Hän suri sitä, ettei hänellä ole identiteettiä, tytär kertoo.

Lourien solmiessa avioliiton opiskelijatoverinsa **Alexey Kargaltsevin** kanssa morsiamen oli asiapaperia täyttäes-

sään valittava kahdesta vaihtoehdosta: venäläinen vai juutalainen. Hämmentyneenä Lourie laittoi rastin ruutuun: juutalainen.

Hän oli poikkeus ikääntyvässä ja pienenevässä joukossa. Neuvostoliiton hajoaminen 1991 oli käynnistänyt niin suuren muuttoaalton, että muutama vuosi sitten tehdyssä väestönlaskennassa Venäjällä oli juutalaisia enää 84 000. Viime vuosina Ukrainan sota on jälleen lisännyt muuttohaluja.

Tiedettä ja kaitsentaa

Alexey Kargaltsev ei ole juutalainen, mutta hän kiinnostui kristinuskon juutalaisista juurista opiskellessaan varhaisen kirkon historiaa. Hän on myös opettanut aiheesta luterilaisen Johannes Kastajan seurakunnan messiaanisten juutalaisten yhteisössä. Hiljattain yhteisö kutsui Kargaltsevin pappisdiakonikseen.

– Yhteisömme on avoin kaikille Kristukseen uskoville, mutta ydinryhmämme on juutalainen. Mukaan voi tulla, vaikka ei syö kosher-ruokaa, käytä kipaa, puhu hepreaa eikä ole fasismin uhrin sukulainen. Jokainen tuo mukanaan oman ainutlaatuisen palan juutalaista kulttuuria, Lourie kuvailee.

Monet messiaaniset juutalaisseurakunnat korostavat juutalaisuutta ulkoisesti ja poliittisesti. Zinaida Lourie ottaa etäisyyttä näihin tapoihin rakentaa identiteettiä.

– Emme tarvitse poliittisia kannanottoja. Johannes Kastajan seurakunnan ydin on luterilainen yhteisö, jolla on juutalainen sydän.

Lourie kertoo kahdeksankymppisestä **Davidista**, joka löysi juutalaisen identiteettinsä vasta tutustuessaan Jeesukseen. Monille muillekin venäläisille juutalaisille tie omaan identiteettiin on kulkenut uskon kautta. Niille, jotka eivät ole löytäneet uskoa Jeesukseen, juutalaisuus on usein jäänyt etäisemmäksi.

Mitä tahansa omaa

Nuoremmat sukupolvet eivät Lourien mukaan enää kanna kollektiivista traumaa yhtä rajuna kuin edelliset ikäpolvet.

– Nuoremmat etsivät juutalaisia juuria — tai ylipäättään juuria, mitä tahansa omaa alkuperää. Joillakin on epämääräinen tunne yhteydestä juutalaisuuteen, vaikka tieto suvun historiasta on katkennut. Neuvostoliiton aikana moni vaihtoi sukunimensä, tietoa peiteltiin tai se yksinkertaisesti unohtui.

Lourie on havainnut näissäkin ihmisissä sisäistä vetoa juutalaisuuden suuntaan ja arvelee tämän johtuvan geneettisestä intuitiosta.

– Ja voihan se olla myös Jumalan ääni.

Vanha testamentti esillä

Pietarin Johannes Kastajan seurakunta kasvaa, mutta hitaasti. Iäkkäät muistelevat sotaa ja holokaustin varjoja, ja nuoret kuuntelevat. Juutalaisuus tulee esiin puheissa, muistelussa ja vitsailussa. Zinaida Lourie muistuttaa pilke silmäkulmassa, että vain juutalaiset saavat vitsailla juutalaisista, ja he tekevät sitä mielellään. Vanhaa testamenttia käydään läpi säännöllisesti, ja tämä tuo juutalaisuutta esiin ilman tyrkyttämistä.

Alexey Kargaltsev toimii nykyisin myös Inkerin kirkon Kelton teologisen seminaarin vararehtorina. Suomalaiset juuret ovat yhä olemassa, mutta kirkko on venäläistynyt. Suomalaisuuden sijaan Kargaltsev on tuonut opetussuunnitelmaan lisää Vanhan testamentin teologiaa ja juutalaisuuden tuntemusta.

Tohtorit Zinaida Lourie ja Alexey Kargaltsev yrittävät yhdistää tieteellisen tutkimuksen ja työn seurakunnassa. Kuva: Sanna Erelä.

Pariskunnan toiveena on, että Inkerin kirkkoon kasvaa uusi teologisukupolvi, joka ymmärtää syvällisesti Raamatun juutalaisuuden ja kristinuskon yhteyden.

Lapset ja nuoret haluavat ja osaavat toimia itse

....

**Ole esimerkkinä, vaali suhteita, anna tilaa toiminnalle ja
järjestä matkoja! Lähetyskasvatuksen konkarit Pirjo Sormunen
ja Outi Rossi rohkaisevat astumaan perinteisistä
pyhäkouluista pidemmälle.**

”

Kannattaa järjestää jalkapallo-otteluita, joissa voidaan oikeasti tutustua lähettiperheeseen.

Lapsi oppii parhaiten, kun hän saa osallistua ja toimia itse. Siksi Jippiimission lapsityön koordinaattori **Outi Rossi** ja muun muassa Kansanlähetyksessä ja Satama-seurakunnassa vaikuttanut **Pirjo Sormunen** liputtavat lasten oman aktiivisuuden puolesta. Jippii-työ alkoi kolmisenkymmentä vuotta sitten näytelmäkiertueella, jossa lapset esiintyivät. He olivat pääosassa myös ensimmäisellä Jippii-levyllä ja -konserteissa.

– Lapset ovat olleet toimijoita ja tekijöitä alusta saakka, Outi Rossi sanoo ylpeänä lasten osaamisesta.

Pirjo Sormunen puhuu lapsen ja nuoren kokoisista haasteista. Joku loistaa suurissa saappaissa, joissa toinen voi uupua.

– Lapsia ja nuoria ei pidä jättää yksin isojen tehtävien kanssa, hän sanoo ja muistelee Jippii-kuoron alkuaikoja.

Sormunen seurasi yleisöstä Outi Rossia, joka istui lavalla, mutta sen reunalla. Rossi oli valmentanut lapset ja nuoret toimimaan itse, joten teinit hoitivat juontajan tehtävätkin hienosti.

Jo ennen Jippii-vuosia Rossi oli seurakuntatyössä ja lähetyksessä muslimien parissa nähnyt, miten Jumala käyttää lapsia. Lapset itse tavoittavat parhaiten toisia lapsia kouluissa ja kaikkialla, missä he liikkuvat.

– Lapset ovat Jeesukselle hyvin tärkeitä. Menetämme valtavasti, jos emme tavoita evankeliumilla yhtä kolmasosaa maailman ihmisistä. Afrikassa noin puolet väestöstä on alle 18-vuotiaita. Afrikassa on enemmän lapsia kuin Euroopassa asukkaita. Olin juuri Afrikassa konferenssissa, ja havahduin itsekin näihin lukuihin.

Rossi löytää Raamatusta paljon lapsia, joita Jumala käyttää. Siellä on esimerkiksi poika, joka toi eväät Jeesukselle, Samuel, joka kuuli Jumalan äänen, ja palvelustyttö, joka johdatti Naamanin avun luo.

– Raamatussa korostuu myös sukupolvien ketju: kertoa lapsille, ja lapset kertokoot seuraavalle sukupolvelle.

Parturointia ja keppihevosiä

Lähetykskasvatuksessa keskeisin asia on Pirjo Sormusen mielestä aikuisen oma esimerkki. Lapset näkevät, mistä

aikuiset ovat innostuneita, ja into tarttuu. Itse hän syttyy eniten perheenä ja yhteisönä toimimisesta. Tapoja osallistua lähetystyöhön on lähes rajattomasti.

– Lapset ovat tekijöitä ja toimijoita. Uskon, että kun rukoilemme ja kyselemme, Jumala antaa ideoita. Rakkaus keksii keinot.

Lasten kasvaessa varhaisnuoriksi ja nuoriksi he kaipaavat lisää haasteita. Pirjo Sormunen kannustaa miettimään, mikä olisi sellainen tavoite, jonka perhe tai seurakunta voisi yhdessä ottaa. Heidän omassa seurakunnassaan oli aikaisemmin lasten ja nuorten yhteinen UNET-projekti, joka sai nimensä Unkarista ja Etiopiasta, lasten valitsemista kohteista. He ottivat tavoitteekseen tietyn rahasumman, jonka he lähettäisivät vuosittain aktioiden järjestämiseen Unkarissa.

Projektin aluksi he pohtivat perheiden kanssa, mitä kukin osaa tehdä.

– Hiusten leikkuuta seurakunnassa, kahvikonsertteja, joulukorttien tekemistä ja myyntiä, ikkunoiden pesua porukalla ja keppihevosiä tilaustoina, Sormunen luettelee.

Kaikkien ihmetykseksi tuhansien eurojen tavoitesumma täyttyi. Tämä rohkaisi näkemään, että lapsissa on valtavasti potentiaalia. Äidit eivät vain leiponeet mokkapaloja, vaan lapset ja nuoret tekivät itse.

Alkuna kipeä kissa

Esimerkin ja yhdessä tekemisen lisäksi Pirjo Sormunen korostaa suhteita.

– Kaiken ihmissuhdetyön, seurakuntatyön, perhetyön ja kasvatuksen pohjana ovat suhteet. Suhteet perheen sisällä, mutta myös suhteet lähetystyöntekijöihin.

Olisi hyvä, että lähetystyöntekijät ja lähettiperheet tulisivat tutuiksi ja heihin pidettäisiin yhteyttä. Lähetin kuva seinällä ja rukous hänen puolestaan – siinä on alku. Kun lähetystyöntekijä käy Suomessa, hän tulee tervehtimään lapsia ja touhuua ja pelaa heidän kanssaan.

– Seurakuntien ei kannata järjestää vain diasulkeisia, vaan myös jalkapallo-otteluita tai muuta sellaista, jossa voidaan oikeasti tehdä yhdessä ja tutustua lähettiperheeseen, Sormunen visioi.

Ennen nousua lähetyslennnolle tarkastetaan passit. Kuva: Suvi Latovehmas.

Juhhei-laulajat Hermin, Benjamin ja Armin Soon sekä Outi Rossi. – Jos haluamme saavuttaa tämän päivän maailman evankeliumilla, emme voi unohtaa lapsia, Outi Rossi muistuttaa. Kuva: Annika Soon.

Hän rohkaisee lapsia rukoilemaan lähetyksen puolesta juuri ihmissuhteiden kautta. Yhteydenpito lähetettiin tuo rukousaiheita kipeästä kissasta suurempiin hengellisiin asioihin.

– Kun ihmiseen on suhde ja hänet on tavattu, rukous tulee konkreettiseksi. Meidän seurakunnassamme on perhe, joka rukoilee päivittäin erään lähettiperheen lapsen puolesta. Rukoilla voi lapsen omilla sanoilla ja hänen ikätasonsa mukaisesti, Sormunen muistuttaa.

Entä jos lapsella ja perheellä ei ole seurakuntayhteyttä? Pirjo Sormunen kannustaa etsimään muita samanhenkisiä perheitä. Nykysteknikalla yhteydenpito onnistuu hyvin myös eri puolille Suomea.

Aktioita lapsille

Tutkimuksissa on todettu, että suuri osa pitkäaikaiseen lähetystyöhön lähteneistä on ollut aiemmin lyhytaikaisessa lähetyksessä, vaikka vain muutaman päivän. Tutustumisen lähetystyöhön perheen kanssa vaikkapa aktiossa voisi olla seuraava askel, Pirjo Sormunen ehdottaa.

Hän ohjeistaa aktioita suunnittelevia miettimään sopivaa maata ja tehtäviä niin, ettei mennä ääriarajoille turvallisuuden, ilmaston, ruoan tai muun suhteen. On valittava kohde, jossa päästään oikeasti mukaan työhön ja näkemään, mitä lähetystyöntekijät tekevät. Lasten kanssa

Jarmo ja Pirjo Sormunen Unkarin Tatassa kerhohuoneen edessä. Pirjo Sormusen mukaan lyhytaikaiset lähetyksmatkat ovat merkittäviä tulevaisuuden kannalta. Niiden kautta kasvaa kiinnostus ihmisiin ja ihmisryhmiin ja lapsessa voi syttyä lähetyksnäky. Kuva: Alastair Hansen.

Pieniä suuria askelia

täytyy huolehtia jaksamisesta ja siitä, että matkasta jää mukavia muistoja.

Pirjo Sormunen sai perheaktioista omia kokemuksia ollessaan miehensä **Jarmo Sormusen** kanssa lähetystyössä Unkarissa.

– Mikä olisi parempaa kuin se, että perhe osallistuu lastenleirille!

Aikuisten vastuulla ovat ohjelma ja opetukset. Lap-
sista taas on hauskaa päästä leikkimään ja pelaamaan eri maista tulevien leiriläisten kanssa, Sormunen kertoo. Kun paikalliset lapset näkevät, että nämä ihmiset tulivat Suomesta heitä varten ja yhdessä oli hauskaa, se jää mieleen. Myös avustustyö voi sopia, kunhan otetaan huomioon lapsen ikä- ja kehitystaso.

Myös Outi Rossi kannustaa lähtemään lasten kanssa lähetysmatkoille, jotka ovat myös keskeinen osa Jippii-työtä. Esimerkiksi viime kesän Jippii-matkalle Viroon lähti Suomesta noin sata osallistujaa, ja mukana oli lapsia myös Virosta ja muista maista.

– Jippii-työn alussa meillä oli selkeä näky kertoa lapsille evankeliumia ja antaa mahdollisuus tulla uskoon. Halusimme kertoa heille myös lähetystyöstä. Silloin ajattelin, että tarjoamme lapsille tietoa, ja he voivat lähteä lähetystyöhön sitten joskus aikuisina, Rossi muistelee.

Ensimmäisen näytelmäkiertueen aikana yhdeksänvuotias **Elina** kuitenkin yllätti Outi Rossin kysymällä: ”Eikö lapsetkin voisi tehdä lähetystyötä? Eikö voisi järjestää lasten lähetysmatkoja?” Elinan näky on toteutunut. Lähetysmatkoilla Jippii-kuorolaiset opettelevat lauluja isäntämaahan kielellä sekä englanniksi. Eri maista tulevat kuorolaiset laulavat yhdessä paikallisten lasten kanssa esimerkiksi lasten- ja perhetapahtumissa ja kadunkulmissa.

Ainut kompastuskivi, jonka Outi Rossi keksii, ovat aikuiset.

– Lapset ovat usein todella innokkaita lähtemään. Jos lapsiryhmältä kysyy, kuka haluaa lähetysmatkalle, lähes kaikki kädet nousevat. Mutta lapset eivät voi lähteä ilman aikuisia. Heitä tarvitaan, jotta lapset voivat lähteä liikkeelle.

Miten Kylväjä voi tarjota lapsille mahdollisuuksia tutustua lähetystyöhön? Haasteltuani **Outia** ja **Pirjoa** meidän perheessä ruvettiin rukoilemaan joka ilta nimeltä yhden tutun lähettiperheen lasten puolesta. Lapset rukoilevat itse omin sanoin. Tämä oli meille pieni suuri askel. Tässä muutama askelmerkki lisää.

❧ Lasten lähetysmatkailua voi harjoitella oman seurakunnan tiloissa. Lue lisää: kylvaja.fi/lasten_lahetyslennot.

❧ Lähde perheleirille! Sellainen on tarjolla esimerkiksi Kellonkartanossa 26.–27.9. Tulla voi myös lastenlasten tai kummilapsen kanssa. Lue lisää tämän lehden sivulta 50.

❧ Kuuntele lisää Pirjo Sormusen ja Outi Rossin ajatuksia lähetyskasvatuksesta Kylväjä Podissa.

❧ Osallistu Kylväjän syyskeräykseen lähetyskasvatustyön vahvistamiseksi. Lue lisää takasivulta.

❧ Lisää lähetyskasvatusta seurakuntiin? Ideapaja seurakuntien vapaaehtoisille ja työntekijöille ti 16.2.2027 klo 18–19 Teamsissa. Seuraa ilmoittelua!

❧ Tutustu lähetystyöstä kiinnostuneisiin perheisiin Suomen Lähetysneuvoston Lähetyskasvatus perheessä -etäkurssilla 29.10. alkaen. Lisätietoja: lahetyskasvatus.fi.

Medallion on mukana vuosittain messiaanisten juutalaisten helluntaitapahtumassa, jossa on paljon ohjelmaa lapsille. Kuva: Medallion.

Israelissa tarvitaan lapsi- ja perhetyötä

Kasvavia seurakuntia kaikkialla maailmassa yhdistää vahva lapsi- ja perhetyö. Kylväjä haluaa olla osa tätä kasvuliikettä, minkä vuoksi se tekee ja tukee lapsi- ja perhetyötä useilla työalueilla.

Israelissa tärkeimpiä kumppaneita ovat arabien keskuudessa toimiva Rauhanruhtinas-yhdistys Haifassa ja messiaanisten juutalaisten lasten ja perheiden Medallion-yhdistys.

Rauhanruhtinaan työssä ovat Kylväjästä mukana **Pirkko** ja **Elias Said**, joiden tehtävänä on tukea paikallisia lapsia ja nuoria kasvamaan vastuunkantajiksi seurakuntiin. Monipuoliseen lapsi- ja perhetyöhön kuuluvat muun muassa lasten raamattukerho, pyhäkoulu sekä nuortenilat ja retket. Seurakunnan konferensseissa lapset ja nuoret nauttivat omista ohjelmistaan yhteisten ohjelmien lisäksi.

Arabiseurakuntien kristillinen kasvatus ohenee ja nuoret maallistuvat. Siksi on tärkeää rohkaista ja varustaa nuoria seurakuntalaisia ottamaan vastuuta.

– Arabiankieliselle hengelliselle lapsi- ja nuorisotyölle sekä perhetyölle on Israelissa huutava tarve, Said toteaa.

Myös messiaanisten juutalaisten parissa tarvitaan perhetyötä.

– Messiaaniset juutalaiset ovat Israelissa vastavirtaan kulkeva pieni vähemmistö, ja perheet elävät kovan pai-

neen keskellä. Ympäristö ei tue lasten kasvua Jeesuksen tuntemiseen, joten vanhempien vastuu kasvatuksesta on suuri, työaluevastaava **Sanna Erelä** kuvailee.

Pitkään jatkunut sotatila aiheuttaa turvattomuutta lapsissa ja vanhemmissa.

– Perhesuhteet ovat koetuksella, kun lapset ovat pitkiä aikoja etäkoulussa. Perheväkivalta on valitettavasti lisääntynyt, kun isät traumatisoituvat rintamalla.

Kylväjä on sitoutunut vuosiksi 2024–2026 Medallionin perhetyön hankkeeseen, ja yhteistyö jatkuu myös tämän jälkeen. Hanke tarjoaa vanhemmille hyvän vanhemmuuden työkaluja.

– Vanhempien kouluttaminen ja valmentaminen on sijoitus Israelin messiaanisen yhteisön tulevaisuuteen, Sanna Erelä vakuuttaa.

**Kuuntelu-
vinkki!**

Lähetysvartissa 30.8. Sanna Erelä ja Pirkko Said kertovat lisää Medallionista ja juutalaisesta kasvatuksesta. Kuuntele Lähetysvartti Kylväjä-podista!

Lähtisitkö lähetystyöhön, *jos päättäisit tänään?*

Kyllä! Lähetystyö on todella merkittävää työtä ennen kaikkea Jumalan kutsun ja tehtävän näkökulmasta. Inhimillisestä näkökulmasta siinä ei säästy vaikeuksilta eikä vastoin käymisiltä, mutta samalla se antaa erityisen kokemuksen Jumalan valmistamissa askeleissa kulkemisesta. Se haastaa omaa uskoa ja suhdetta Jumalaan ja syventää niitä. Joskus näkökyky johdatukseen katoaa, mutta onneksi Jumala usein näyttää niidenkin vaiheiden merkituksen myöhemmin. Huomaan, että jos lähtemisen kysymykset ja kamppailut olisivat aktiivisia nyt, ne olisivat ihan erilaisia kuin aiemmin alle kolmekymppisenä. Nuorena en ajatellut niin tarkasti minkälaiseen tehtävään juuri minut kannattaisi lähettää. Tärkeintä oli päästä liikkeelle ja tuntui hyvältä kulkea kohti sitä, mihin koin Jumalan johdattavan. Jos aikani olisi lähteä nyt, kiinnittäisin enemmän huomiota konkreettisiin tehtäviin.

Elisa Greye, työaluevaava

Ehdottomasti! Kun nuorena opiskelijana menin vuodeksi töihin kibbut-sille, elämäni sai uuden suunnan. Rakastuin Raamatun maahan, sen kansaan, kieleen ja ennen muuta sain uskon lahjan. Palasin Suomeen opiskelemaan ja opettajaksi, mutta lähetyskutsu poltteli sisimmässä niin, että eräs työtoverini totesi: "Voit olla hyvä opettaja, mutta sinä kuulut suurempaan maailmaan." Pitkän odotuksen jälkeen Jumala avasi ovet Israeliin, jossa työskentelin 12 vuotta heprean- ja venäjänkielisten parissa Suomen Lähetysseuran lähettämänä. Jumala johdatti Haifassa tielleni arabikristityn, josta tuli mieheni, ja antoi meille kaksi ihanaa poikaa. Pastoripuolisoni kanssa olemme tavoittaneet ja opetuslapsuuttaneet arabiankielisiä ihmisiä Kylväjän tuella. Lähetyselämä on niin erottamaton osa perheemme identiteettiä ja elämäntapaa, että jopa eläköityminen siitä on vaikeaa. Vaikka turhautuneena ja väsyneenä olen monesti kysellyt, kannattaako kaikki vaivannäkö, työ Jumalan elovainioilla on antanut syvän ilon ja tyydytyksen. Ihanien lähettäjien ja esirukoilijoiden lisäksi elämää ovat rikastuttaneet monet kumppanit, työtoverit sekä ihmiset monista kielistä ja kansoista.

Pirkko Said, arabiankielinen työ

Vuoden 2020 lopussa saavuin perheineni Japaniin täysin kielitaidottomana ja kulttuuria tuntematta. Jos voisin palata tuohon hetkeen, mitä tekisin? Lähtö tarkoitti luopumista. Lupaavasti alkanut akateeminen urani on varmuudella saavuttamattomissa. Virkavapaan päätyttyä piti irtisanoutua vakituisesta virasta. Suhteellisen vakaata asemaani suomigospelin skenessä ei pitkän poissaolon vuoksi enää ole. Sukulaisia ja ystäviä ei voi nähdä niin usein kuin haluaisi. Lapsetkaan eivät selviytyneet ilman elämänmuutosshokkeja. Mitä sain tilalle? Uuden kielitaidon. Ystäviä. Kokemuksia, joita en olisi muualla voinut saada. Äärimmäisen kiinnostavia työtehtäviä ja mieleenpainuvia haasteita. Uusia näkökulmia elämään ja uskoon. Tärkeimpänä olen saanut olla osa Jumalan valtakunnan edistämistä. Lähtisinkö uudelleen? Kyllä. Hyvin todennäköisesti.

Tuomas Auvinen, Japanin työntekijä

"Kerran, kun he olivat palvelemissa Herraa ja paastoamassa, Pyhä Henki sanoi: 'Erottakaa Barnabas ja Saul minun työhöni, siihen tehtävään, johon minä olen heidät kutsunut.'" (Apt. 13:2.) Näin sai Paavali kutsun lähetystyöhön. Herran kutsumana olen saanut ilon palvella lähetystyötä, tällä hetkellä kotimaasta käsin. Jos kutsu kävisi työalueelle nyt, tahtoisin vastata uskollisesti: "Minä lähdän." Tai oikeastaan: "Me lähdemme, perheenä". Herra onneksi valmistaa vastaanottamaan kutsun, jonka hän antaa. Näin koimme aikanaan myös aviopuolisoina, kun vastasimme ensimmäiseen lähetyskutsuun. Nyt Herra valmistaisi varmasti myös poikiamme lähtemään, jos olisi aika lähteä. Pyhä Henki valmistaa meitä, kun tutkimme sanaa, rukoilemme ja olemme yhteydessä uskonsisariin ja -veljiin. Tällä hetkellä tuntuu, että palvelemme oikeilla paikoilla. Herra osaa kuitenkin yllättää. Vain hän tietää, mitä muutaman vuoden päästä on edessä. Meillä kaikilla on etuoikeus palvella ja seikkailla Isän missiossa. *Miika Korppi, verkostojohtaja*

Tilastot näyttävät huonoilta, mutta ne voivat muuttua

Kirkot, jotka luopuvat tarjoamasta evankeliumia kansoille, ovat vajonneet totuusrelativismin tilaan, professori Miikka Ruokanen kirjoittaa.

Tuoreiden uskontotilastojen mukaan kristinusko on maailman suurin uskonto. Ero islamiin kuitenkin kaventuu. Tällä hetkellä kristillisiin kirkkoihin kuuluu 32 prosenttia ja islamiin 25 prosenttia maailman väestöstä.

Akateemisen Brill-kustantamon tänä vuonna julkaiseman World Christian Database -tilastoarvion mukaan vuonna 2075 kahden suurimman maailmanuskonnon kannattajamäärien ero on pienentynyt huomattavasti.

Jos nykyinen kehitys jatkuu, kristittyjä olisi vuonna 2075 vähän alle 36 prosenttia ja muslimeja hiukan yli 33 prosenttia. Nykyisellä kasvuvauhdilla on hyvin todennäköistä, että vuosisadan lopulla islam on maailman suurin uskonto.

On kiinnostavaa, että tieteen ja teknologian kehityksestä huolimatta uskonnotomien ihmisten määrän ei ennusteta enää kasvavan. Tällä hetkellä 11 prosenttia maailman asukkaista on uskonnotomia. 50 vuodessa heidän määränsä tipahtaa seitsemään prosenttiin.

Kristinusko jatkaa kasvuaan etelässä

Pitkään on jo puhuttu siitä, että kristinusko ei enää ole läntinen uskonto. Globaalin etelän kristillisiin seurakuntiin kuuluu maailman kristityistä jo 69 prosenttia. Ennusteen mukaan viiden vuosikymmenen kuluttua luku on jo 82.

Samassa ajassa Euroopan kirkot – Venäjä mukaan luettuna – menettävät 28 prosenttia jäsenistään.

Kristinusko elää nyt historiansa suurinta muutosprosessia. Painopiste on siirtymässä Euroopasta ja Pohjois-Amerikasta Aasiaan, Afrikkaan ja Latinalaiseen Amerikkaan. Tämä koskee sekä erilaisia protestanttisia suuntauksia että katolista kirkkoa.

Kasvaville kirkkoille on tyypillistä vahva luottamus uskonnollisiin totuusväitteisiin. Jumala on ilmaissut itsensä ihmisille ymmärrettävällä ja velvoittavalla tavalla. Ihmisen kutsumuksena on ottaa vastaan Jumalan ilmoitus ja armo sekä sitoutua hänen tahtoonsa. Globaalin etelän kirkkoille on leimallista myös luottamus Jumalan sanaan ja sen ahkera käyttö. Kanoniset kirjoitukset ovat uskon sisältö ja elämän perusta. Perinteinen usko ja juutalaiskristilliset arvot vahvistuvat. Jumalan elävää sanaa julistetaan Pyhän Hengen antamalla arvovallalla.

Vain Jumala-keskeinen usko tyydyttää

Vain Jumala-keskeinen uskonto tyydyttää ihmisen syvimmän uskonnollisen tarpeen. Aito uskonto nojaa ”Perimmäiseen Todellisuuteen”. Uskomukset, hengellinen elämä ja eettiset normit perustuvat siihen, miten Perimmäisen Todellisuuden uskotaan ilmaiseen itsensä ihmiskunnalle ja miten ihmisillä voi olla yhteys Perimmäiseen Todellisuuteen.

Kristinuskon latistaminen psykologiseksi narsististen tarpeiden tyydyttäjäksi tai yhteiskunnalliseksi poliittiseksi ohjelmaksi tuhoaa kristinuskon varsinaisena uskontona. Voisimme puhua länsimaisesta kvasikristinuskosta, joka kyllä käyttää kristinuskon kieltä, mutta kieltää sen varsinaisen sisällön.

Monet länsimaiset kirkot ovat omaksuneet ihmiskeskeisen uskonnon idean, jossa totuus on suhteellinen: ”Emme tarvitse oppia, rakkaus riittää.” Länsimaiset kirkot jatkavat kuihtumistaan, jos ne jättävät ”opillis-intellektuaaliseen nihilismiinsä”. Silloin kristinuskon julkinen vaikutus ja rooli hiipuvat.

Armon voimassa

Kristinuskon keskeinen ero muihin uskomusjärjestelmiin on armo, jonka sisältönä on Jumalan Pojan

inkarnaatio, Kristuksen ristin sovitusuhri ja Kristuksen ruumiillinen ylösnousemus. Nämä klassisen kristinuskon keskeisimmät sisällöt kantavat monien globaalien etelän kirkkojen julistusta ja opetusta, ja Pyhä Henki tekee Kristuksen todellisesta läsnäolosta koettavaa.

Hengen vaikuttama monimuotoinen rukous- ja liturginen elämä on vahvaa. Pyhän Hengen kristityille antamat erilaiset kutsumukset ja karismat korostuvat. Lähes kolmannes maailman kristityistä voidaan luokitella ”karismaattisiksi” tai ”uushelluntalaisiksi”, ja heidän suhteellinen osuutensa kasvaa kaiken aikaa.

Tunnustusten jälkeinen aika

Kolmantena etelän kirkkojen kasvun syynä voi pitää Raamatun asemaa opillisen identiteetin ja ykseyden perustana. Raamatun tulkinnan kivijalkana seisovat jakamattoman kristikunnan ekumeeniset uskontunustukset sekä niiden luova soveltaminen ympäröivään kulttuuriin ja yhteiskuntaan.

Jälkitunnustuskuntaisessa seurakunnassa korostuvat Jumalan sanan saarna, eukaristian pohjalle rakentuva ja kontekstualisoitu jumalanpalveluselämä, seurakunnan uudenlaiset rakenteet sekä maallikkovastuu.

Kasvavien kirkkojen tunnusmerkkeinä voi pitää myös evankelointia, lähetystyötä ja diakoniaa. Diakonia on profeettallista palvelemista, jossa samaistutaan heikoimmassa asemassa oleviin. Se on myös oikeudenmukaisemman ja tasa-arvoisemman yhteiskunnan rakentamista kaikille.

Tämän toiminnan perustana on uudelleen löydetty luomisen teologia. Siinä Jumalan kuvaksi luotujen ihmisten arvo on ääretön, ja ihmisellä on aktiivinen vastuu Jumalan luomakunnasta.

Lähetys on elävän kirkon tunnusmerkki

Länsimaisten kirkkojen muuttunut missiologia on johtanut siihen, että evankeliumin vieminen sinne, missä Kristusta ei vielä tunneta, on kuihtumassa pois. Vain harva eurooppalainen kirkko lähettää enää lähetystyöntekijöitä. Kirkko, joka ei enää osallistu Kolmiyhdisteen Jumalan omaan missioon tässä maailmassa, on menettämässä uskonsa Kristuksen evankeliumin ehdottomaan totuuteen.

Kirkot, jotka luopuvat tarjoamasta evankeliumia kansoille, ovat vajonneet totuusrelativismin tilaan: Ei ole Jumalan totuutta tai Kristuksen evankeliumia, joka pitäisi välittää niille, jotka eivät Kristusta tunne. Kirkko, joka ei suuntaudu ulospäin, sekularisoi ja marginalisoi itsensä ja kuihtuu pois.

Näin meille on käymässä Euroopassa. Tänä päivänä missä tahansa Euroopan suuressa kaupungissa suurin osa tunnustavista ja aktiivisista kristityistä on globaalista etelästä tulleita maahanmuuttajia. Kenties globaalin etelän kristillisyyden tarjoaa eurooppalaisille kirkkoille mahdollisuuden uudistua. Jos näin käy, tilastojen ennusteet voivat vielä muuttua.

MIIKKA RUOKANEN

Kirjoittaja on Nanjingin teologisen seminaarin systemaattisen teologian professori ja Helsingin yliopiston dogmatiikan professori emeritus.

– Vain Jumala-keskeinen uskonto tyydyttää ihmisen syvimmän uskonnollisen tarpeen, professori Miikka Ruokanen toteaa.

Syysauringossa

Mongolipariskunta lämmittelee syysauringossa jurttansa edustalla. Koira vahtii asumusta ja astioissa käy airag, tammanmaitojuoma. Katolla on kuivumassa siivilöidystä jugurtista valmistettavaa aaruul-juustoa.

Leveämmille hartioille

Parisataa lähetyksen ystävää lahjoittaa yli puolet Kylväjän yksityisestä suorasta lähetykskannatuksesta. Tarvitsemme leveämmät hartiat, jotta työ voi jatkua vakaasti.

Kiitollisena olen saanut seurata, miten uskollisesti monet teistä tuette työtämme myös taloudellisesti. Suora yksityinen lähetykskannatus Kylväjälle ei ole merkittävästi pudonnut, vaikka yleinen taloustilanne Suomessa on ollut jo pitkään haastava ja monien talous ollut todella tiukalla. Usean vuoden ajan suora yksityinen kannatuksemme kasvoi, mutta viime vuonna se kääntyi laskuun ollen yli seitsemän prosenttia pienempi kuin edellisenä vuonna (testamenteja ei ole tässä huomiotu). Tänä vuonna laskeva trendi on jatkunut ja ensimmäisen vuosipuoliskon osalta suora yksityinen kannatus on reilut neljä prosenttia pienempi kuin viime vuonna vastaavaan aikaan.

Yksityisten lahjoitusten määrä oli viime vuonna reilut 18 000 kappaletta ja lahjoittajien määrä hiukan alle 2 700. Molemmat laskivat muutaman prosentin. Myös yksittäisen lahjoituksen keskikoko on hieman pienentynyt. Kahdensadan eniten lahjoittavan tuki kattaa yli puolet yksityisestä suorasta lähetykskannatuksestamme.

Olemme kuitenkin selvinneet muun muassa muutamien meille osoitettujen testamenttien sekä tiukan kulukurin avulla. Talouden ja työme suunnittelussa emme voi kuitenkaan olla testamenttien varassa vaan säännöllinen kuukausittainen kannatus on erittäin tärkeää varsinkin, kun kustannukset nousevat koko ajan. Seurakunnilta tuleva tuki on toki yhtä tärkeää, mutta sen epävarmuus ja tuen määrän heilahtelu hallintoportaiden päätösten mukaan vaikeuttaa työn pitkäjänteistä suunnittelua.

Jos et ole vielä kenenkään lähetystyöntekijän tukija, mieti ja rukoile, voisitko liittyä mukaan. Jos jo olet tukija, olisiko sinulla mahdollisuutta kasvattaa tukeasi? Jos lahjoitat lähetystyöhön satunnaisesti, voisitko ryhtyä säännölliseksi tukijaksi?

Koska meitä on suuri porukka työssä mukana, yllättävän pienistäkin puroista muodostuu iso virta. Jos esimerkiksi jokainen yksityinen lahjoitus olisi 10 euroa suurempi, voisimme lähettää jopa kolme

uutta lähetystyöntekijää maailmalle tavoittamaan tavoittamattomia.

Jos sinulla on mitä tahansa kysymyksiä, älä epäröi olla yhteydessä, kerron mielelläni lisää.

Iso kiitos kaikista viesteistä ja muutenkin moninaisesta muistamisesta! On mahtavaa tehdä tätä työtä yhdessä teidän kaikkien kanssa! Siunattua syksyä!

MIKKO PUHALAINEN
hallintojohtaja

050 416 7543
mikko.puhalainen@kylvaja.fi

Piditkö lehdestä?

Kylväjä-lehden painaminen ja postittaminen on hintavaa. Haluatko säästää kanssamme varoja siihen tärkeimpään, lähetystyöntekijöiden työn mahdollistamiseen työalueilla? Halutessasi voit tukea lehteä esimerkiksi 50 euron kannatusmaksulla.

Kiitos, että olet lukijamme!

Tilisiirto

Tili: FI22 5092 8820 0134 57
Viitenumero: 2100 00036

Mobilepay

numeroon 18437
viesti: "Kylväjä-lehti"

2.-3.10. Tikkurila

**Liikkeellä olevien kansojen määrä kasvaa.
Monille pakolaisille Suomi on määränpää.**

Kylväjän työpajakoulutus antaa valmiuksia vastata maahanmuuttajien tarpeisiin käsitellä vaikeita elämäntapahtumia. Koulutuksessa perehdyimme trauman vaikutuksiin, terapeuttisen ensiavun askeliin, resilienssin liikennevaloihin ja taiteen käyttöön. Teemme yhdessä erilaisia harjoituksia ja kuulemme kokemuksia Etu-Aasian ja Kreikan työpajoista.

TIEDUSTELUT

Anne Gröhn
anne.grohn@kylvaja.fi

+358 5038 35731

Miten voin tukea Kylväjän työtä taloudellisesti?

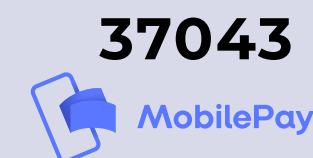
Lahjoita tilisiirrolla

Säästöpankki Helsinki
IBAN: **FI57 4405 0010 0212 96**
BIC: **ITELFIHH**

OP Uusimaa
IBAN: **FI22 5092 8820 0134 57**
BIC: **OKOYFIHH**

Viite: **2100 0001 0** (Yleinen tuki)

Lahjoita MobilePayllä

Tue työntekijää tai -kohdetta sivulla kylvaja.fi/lahjoita

- Voit kohdentaa lahjasi tietyllä lähetille, kohteelle tai työalueelle. Lahjoitustiedot löydät kotisivuiltamme.
- Voit tehdä kerta- tai kuukausilahjoituksen.
- Kuukausilahjoittaminen mahdollistaa työn pitkäaikaisen suunnittelun ja jatkuvuuden.
- Voit myös liittyä mukaan lähettäjätiimiin.

Haluatko tehdä testamentin tavoittamattomien tavoittamiseksi?

- Autamme testamentin teossa. Ota yhteyttä Mikko Puhalaiseen, mikko.puhalainen@kylvaja.fi, +358 50 416 7543

Haluatko kysyä lahjoittamisesta tai tarvitsetko apua? Läheta meille sähköpostia: talous@kylvaja.fi. Autamme mielellämme. Jos haluat lahjoittaa kiinteää omaisuutta tai osakkeita, ota yhteys Mikko Puhalaiseen.

Kiitos lahjastasi!

Viimeisellä rajalla

Jeesus tuntee läpikotaisin maailmanhistorian jokaisen käänteen, kirjoittaa työaluevastaava Tapio Pokka.

Kaikkialla maailmassa ihmiset pohtivat perimmäisiä kysymyksiä. Mitä on edessä omassa elämässäni ja koko maailman kannalta? Mitä tapahtuu kuolemassa ja sen jälkeen? Myös opetuslapset halusivat tietää näistä asioista ja pysyivät Jeesusta kertomaan ”maailman lopusta” (Matt. 24:3). Jeesuksen pitkä vastaus on omiaan herättämään hämmennystä sekä ristiriitaisia tunteita ja selityksiä. Voiko todellisuus ”viimeisellä rajalla” olla niin mustavalkoinen ja kaksijakoinen, kuin Jeesus sanoo? Mikä Jeesuksen puheessa on evankeliumin ilosanomaa?

Minua riemastuttaa, että Jeesus puhuu edessä olevista tapahtumista varmoina. Yksityiskohdat ovat selviä ja täsmällisiä. Hän tietää ja tuntee läpikotaisin maailmanhistorian jokaisen käänteen. ”Juuri näin tulee tapahtumaan!”

Oma elämäni, kristillinen lähetystyö sekä Kirkon elämä ja tulevaisuus ovat hänen tiedossaan ja hänen käsissään. Ne ovat aivan loppuun saakka hänen hallinnassaan, kuoleman rajoille ja sen tuolle puolen. Tämä näköala tuo rauhan ja turvallisuuden kaaoksen keskelle.

Jeesus puhuu opetuslapsilleen omasta olemuksestaan auttaakseen heitä ymmärtämään rauhan ja turvallisuuden kestävä perustaa: Ihmisen Poika istuu kirkkautensa valtaistuimelle. Hän puhuu itsestään kuninkaana ja Herrana, joka tulee toimimaan kansojen ja koko ihmiskunnan tuomarina. Tuomiosunnuntaista käytetään myös nimitystä Kristuksen kuninkuuden sunnuntai. Teemana on ”Kristus, kaikkeuden Herra”, Khristos Pantokrator.

Levottomia ajatuksia herättänee myös Jeesuksen kuvaus, kuinka hän erottelee suvereenisti koko ihmiskunnan yksilö yksilöltä kahteen joukkoon. Toisen lopullisena määränpäänä on iankaikkinen elämä Isän Jumalan siunauksena hänen valmistamassaan valtakunnassa, siis Taivaassa. Valitettavasti toisen suuren joukon kohtalona on päätyä iankaikkiseen rangaistukseen, eroon elävästä Jumalasta, olotilaan ”joka on varattu Saatanalle ja hänen enkeleilleen”.

Vaikka modernilla ihmisellä voi nousta vastareaktio moisesta uhkailusta, olemme tässä klassisen kristillisen maailmankuvan ja myös luterilaisen uskon yhdessä kiis-

tämättömässä ydinkohdassa. Meistä kenelläkään ei olisi kanttia ja valtuuksia välittää tuollaista tilannekatsausta kuoleman rajamailta. Jeesuksella Kristuksella on. Hän tietää. Hän myös rakastaa ihmisiä, ja hän on täynnä armoa ja totuutta. Meidän herkkähipiäisten ja kovakorvaisten ihmisten onneksi nämä Jeesuksen sanat luetaan ääneen jokaisen kirkon saarnatuolista tuomiosunnuntain juhlassa. Ilman Jumalan meille ilmoittamaa tulevaisuutta olisimme hukassa, pimeydessä ja vailla toivoa.

Levottomia ajatuksia herättää myös Jeesuksen paljastus siitä, millä perusteella ihmiset lopulta jaetaan kahteen joukkoon. ”Te annoitte...” tai ”Te ette antaneet...” Lisähämmennystä tulee siitä, ettei kumpikaan kahdesta joukosta vaikuta hoksaavan, mikä tekeminen tai tekemättä jättäminen elämän matkalla oikein olikaan ratkaisevaa iankaikkisen kohtalon kannalta.

Hyvän tekeminen? Hyvän tekemisen laiminlyöminen? Mutta eihän ihmisen pelastumisen pitäisi olla hyvistä teoista kiinni. Ihmisen kuolemanjälkeisen kohtalon ratkeaminen tekojen perusteella sopii paremmin hindulaisuuteen, jossa yritetään kerätä hyvää karmaa jälleensyntymisen kerjuun. Se sopii myös islamiin, jossa hyvien ja pahojen tekojen suhde ratkaisee ihmisen kohtalon tuomiolla.

Joskus selitetään, että uskovaisen eli vanhurskaan ihmisen kohdalla hyvät teot kumpuavat uskon hedelmänä ikään kuin huomaamatta ja luonnostaan, jolloin ne ovat vain seuraus ja todiste hedelmää kantavasta uskosta. Tätä selitystä tukee se, että Jeesus nimittää taivaaseen päätyvää joukkoa sanalla ”vanhurskaat”. Voimme tulkita asian niin, että Jeesus ei tarkoita tässä tekojen perusteella vaan uskon perusteella syntynyttä vanhurskautta.

Jeesuksen sanat paljastavat, että ratkaisevaa on kuitenkin se, mitä on tehty tai jätetty tekemättä ”yhdele näistä vähäisimmistä veljistäni”. Teoksessaan *Tulevaisuus on Jumalan eksegetiikan professori George Eldon Ladd* osoittaa, että juutalaiset rabbit käyttivät tätä ilmaisua omista oppilaistaan. Opetuslapsi on rabbin ”vähäisin veli”. Jeesus käyttää ilmaisua myös rohkaistessaan ope-

tuslapsiaan (Matt. 10:40–42): ”Joka ottaa vastaan teidät, ottaa vastaan minut. - - ja joka ottaa vanhurskaan vastaan siksi, että tämä on vanhurskas, saa vanhurskaalle kuuluvan palkan. Ja joka antaa yhdellekin näistä vähäisistä maljalisen raikasta vettä vain siksi, että tämä on opetuslapsi – totisesti: hän ei jää palkkaansa vaille.”

Matteuksen evankeliumin luvuissa 10 ja 25 Jeesus rohkaisee opetuslapsiaan viemään evankeliumia ihmisten keskuuteen maan ääriin saakka. Jossakin näille ”oudoil-le” (KR38) evankelistoille avattiin ovet. Jotkut halusivat kuunnella – ja jotkut uskoivat. Saarnamiehet olivat välillä nälkäisiä, janoisia ja ryysyisiä. Läpi historian heitä on laitettu toimintansa takia vankilaan. Sielläkin heitä on kuultu ja usko on levinnyt.

Jeesuksen vakava puhe viimeisen tuomion todellisuudesta haastaa kaikki kristityt ottamaan todesta kaste- ja lähetyskäsky. Viimeisellä tuomiolla jokaiselta ihmiseltä kysytään, onko hän ottanut vakavasti ja vastaan Jeesuksen lähettiläät (kristillisen kirkon) ja heidän tarjoamansa sanoman, evankeliumin Jeesuksesta. Joka on avannut ”ovensä”, korvansa ja sydämensä puheelle Jeesuksesta ja syntien anteeksiantamuksesta, hänet Jumala julistaa vanhurskaaksi ja taivaskelpoiseksi. Jeesuksen opetus paljastaa, kuinka ihanan yksinkertainen on reitti kuoleman kauhuun ja viimeisen tuomion läpi iankaikkiseen onneen. Yksikään, joka häneen usko, ei joudu häpeään (Room. 10:11). ”Ja niin he lähtevät, - - vanhurskaat iankaikkiseen elämään” (Matt. 25:46).

Tuomiosunnuntain evankeliumi vahvistaa sen riemullisen uutisen, että lakiuskontojen aika on ohi. Katse pois omasta navasta ja uskonnollisesta suorittamisesta! Vanhurskaus ja pelastus saadaan yksin Jeesuksen kautta, evankeliumin ja Jumalan lupausten uskomisen kautta.

Meitä Jeesuksen vähimpiä veljiä ja sisaria tarvitaan tässä maailmassa loppuun saakka. Me suosittelemme Jeesusta ja kehotamme tarttumaan Jumalan ihaniin lupauksiin. Tarjolla on vapautus kuoleman otteesta ja avoin pääsy perille iankaikkiseen elämään Jumalan luokse. Tuomiosunnuntai on siis aivan keskeinen lähetystyön juhlasunnuntai!

KYLVÄJÄN KOLEHTIPYHÄ

22.11. kerätään kolehti heikossa asemassa olevien lasten parissa tehtävään työhön. Tapio Pokan saarna ja tiedot kolehtikoh-teesta löytyvät Kylväjän kotisivuilta. Oheinen kirjoitus on Tapio Pokan pohdinta tuomiosunnuntain tekstistä Matt. 25:31–46.

5.11.2026 klo 10–11
MAKSAAKO *LIIKAA*?

Mitä lähetystyö saa maksaa lähtijälle ja hänen perheelleen? Mitä se saa maksaa niille, jotka ottavat evankeliumin vastaan siellä, missä ei ole uskonnonvapautta?

Etätaapahtumassa aiheesta keskustelevat Ristin Voiton päätoimittaja **Veera Hug**, pastori **Timo Keskitalo** ja työaluevastaava **Tapio Pokka**. Painostavien ideologioiden parissa pitkään toimineita lähetystyöntekijöitä haastattelee **Danielle Miettinen**.

Seuraa live-lähetystä: kylvaja.fi/kylvaja-areena

Kylväjän rukousilta 29.9. klo 18–20

Tule rukoilemaan Kylväjän lähetystyön puolesta!

Katso rukouspisteet tai ilmoittaudu etäosallistujaksi: kylvaja.fi/rukousilta

Tervetuloa rukoilemaan yhdessä!

Syksy 2026

KYLVÄJÄN VALO-illat

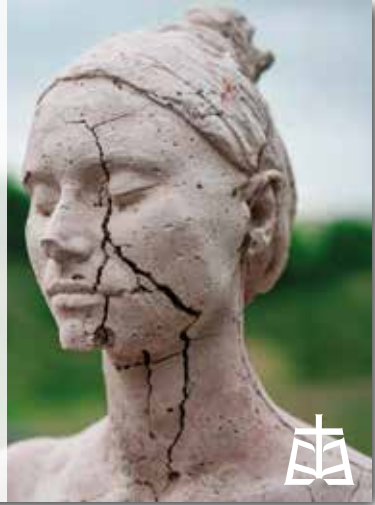
Joka toinen tiistai kello 18–20 (parilliset viikot)

- 15.9. Varustuksena voima, rakkaus ja viisaus, Olli Lehmonen (Opko)
- 29.9. Rukous-Valo, Kylväjän rukousilta
- 13.10. Hengellinen vanhemmuus – tuhaajapoikakertomuksen viisaus Erkki Jokinen
- 27.10. Pakolaisia palvellen – lähetystyössä Kreikassa Salla & Pentti Hökkä (Kansanlähetys)
- 10.11. Ihana, kamala lähetystyö Outi S. (Kylväjä)
- 24.11. Islam & muuttuva Eurooppa – evankeliumin mahdollisuus? Timo Keskitalo (Patmos)
- 8.12. Joulu-Valo, koko Kylväjän joulujuhla kylvaja.fi/valo-illat

Saviruukku Mestarin käsissä
Suomen Raamattuopiston Naistenpäivät 23.–25.10.2026

Naistenpäivillä pysähdymme lohdullisen ja rohkaisevan sanoman äärelle: *Sinä olet rakastettu, nähty ja arvokas – juuri sellaisena kuin olet*. Tervetuloa vahvistumaan, hengähtämään ja löytämään lepoa Naistenpäivillä!

Mukana mm. Mailis Janatuinen, Anna Tikkanen, Kirsi Rostamo, Lea Lukka, Joanna Vähäsarja, Anu Ylhäisi ja Marja-Kaarina Marttila

KYLVÄJÄN myyjäistapahtuma

La 24.10. klo 11–14,
Tikkurilan toimistolla, Tikkuraitti 11 A, Tokmannin yläpuolella 2. krs.

....

Monipuolisesta kahviosta keittolounasta, suolaisia ja makeita leivonnaisia. Lapsille korttipaja ja ongintaa! Myynnissä kotileivonnaisia, hilloja, käsityötuotteita, kirjoja sekä kortteja. Kirpputori ja pika-arpajaiset.

Kirpputorille voi tarjota myytävää, soita p. 050 3011 986. Maksumahdollisuudet: käteinen ja kortti.

Varustaudu tehtävässäsi

Jatkuva haku!
Lisätiedot ja ilmoittautuminen:
kylvaja.fi/koulutukset

- 2.–3.10.2026 Todistaminen, opetuslapseuttaminen & seurakunnan perustaminen
 - 6.–7.11.2026 Turvallisuusjohtaminen – Riskiarviointi ja varautuminen
- Lähetyskoulutuksen lähijaksot toteutetaan SRO:lla Kauniaisissa ja elokuun jakso Kylväjän toimistolla Tikkurilassa. Koulutuksen järjestäjinä ovat Lähetisyhdistys Kylväjä ja Suomen Raamattuopisto. Muutokset mahdollisia.

Lähetyskasvatus perheessä -kurssi
Vanhemmille, isovanhemmille, kummeille.

Käytännöllisiä arjen välineitä lähetyskasvatukseen.

Kuusi oppituntia Zoomissa torstaisin klo 18–19
5.-26.11. ja 14.-21.1.

Kurssi perustuu Suomen lähetysneuvoston julkaisemaan Lähetyskasvatus perheessä -kirjasarjaan. Kurssia luotsaavat Marja Laakso, Saara Kinnunen ja Kristiina Virkilä.

Lisätietoa ja ilmoittautuminen: lahetyskasvatus.fi

Suomen lähetysneuvosto

Kylväjä LÄHETYSYHDISTYS

Joka toinen tiistai parittomilla viikoilla klo 18 (Valo-iltojen väliviikoilla)

Nuorten aikuisten raamattupiiri

Raamattua ja rukousta lähetysten puolesta

Kylväjän toimistolla, Tikkuraitti 11 A (2. krs), Tikkurila
Lisätiedot: sara.gumer@kylvaja.fi +358 444946344

KYLVÄJÄ POD

Kylväjä Pod kertoo tuoreet uutiset maailmalta ja päästää ääneen nykypäivän lähetit.

Muista myös **LÄHETYSVARTTI Radio Deillä** su klo 15.35

SAATAVILLA USEISSA PALVELUISSA

Laita syksyn 2026 Aamuhetket ja Iltahetki kalenteriin!

- 23.9. klo 9–10 **Humaira** ja **Christopher John** sekä **Elisa Greye**/pioneerityö
- 21.10. klo 9–10 **Pirkko Said** sekä **Johanna** ja **Jüri Perendi**
- 18.11. Iltahetki, huom, aika klo 18–19! **Anne Gröhn** sekä **Mirja-Riitta Malinen**, Ginnirin kuulumisia

kylvaja.fi/kylvajan-aamuhetket

SAVE THE DATE

Kylväjän vapaaehtoisten päivä

23.1.2027
klo 10.30–15.00

Ohjelmassa tietoa vapaaehtoisuudesta, ajankohtaista lähetystyöstä, raamattuopetusta ja kiitosateria. Sijainti: Kylväjän toimisto. Tule mukaan!

Kylväjä
LÄHETYSYHDISTYS

Kylväjä LÄHETYSYHDISTYS **KELLONKARTANO** SUOMEN RAAMATTUOPISTO

Lähetysyhdistys Kylväjän, Kellonkartanon ystävät ry:n ja Suomen Raamattuopiston yhteinen

Perheen rakennukseksi -perheleiri
la-su 26.–27.9.2026
Kellonkartanossa Oulussa

Kysy mahdollisia peruutuspaikkoja:
saara.kalliopuska@gmail.com

Lue lisää: kylvaja.fi/perheleiri

Kuva: Aaro Latvala

Kylväjä LÄHETYSYHDISTYS Journey of Generosity

Anteliaisuuden matkalla -retriitti
la 3.10. klo 10–16

Yrittäjille, yrittäjyydestä kiinnostuneille ja liike-elämässä vaikuttaville!

Tikkuraitti 11 A, 2 krs, Tokmannin yläpuolella. Mukaan mahtuu 12 henkilöä. Paikat täytetään ilmoittautumisjärjestyksessä. Tapahtuma on maksuton. **Ilmoittautuminen: annina.r@kylvaja.fi**

Kylväjä LÄHETYSYHDISTYS

Kolehtipyhä
su 22.11.2026

Heikossa asemassa olevien lasten parissa tehtävään työhön Aasiassa ja Afrikassa

kylvaja.fi/kolehdit-2026

Kylväjä LÄHETYSYHDISTYS

Opintomatka Kreikkaan
13.–20.4.2027
Seurakuntien lähetyksestä vastaaville ja kirkkoherroille

Lähde kanssamme Paavalin ja pakolaisten jalanjäljille keväiseen Kreikkaan! Tutustumme Kylväjän diasporatyöhön ja kuljemme Paavalin jäljissä Areiopagilla Ateenassa sekä Korintissa. Aikaa on varattu myös omatoimiselle tutustumiselle nähtävyyksiin. Edellytämme osallistujilta 18 vuoden ikää. Matka ei ole esteetön ja vaatii kuntoa, jolla voi kävellä noin kolme kilometriä. Mukaan mahtuu 13 henkilöä. Vastuullinen matkanjärjestäjä: ElveTours. Matkanjohtajina **Anne** ja **Aatu Gröhn** sekä paikan päällä Kreikassa **Tiina** ja **Karri Koistinen**.

Hinta-arvio on 1 400–1 700 euroa/henkilö. Hinta sisältää edestakaiset lennot Ateenaan, lentokenttäkuljetukset, majoituksen, aamiaiset ja retken Korinttiin. Majoitus 3 tähden hotellissa siistillä alueella.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset: anne.grohn@kylvaja.fi

YHTEYSTIEDOT

Lehden tilaukset, peruutukset ja osoitteenmuutokset
osoitteenmuutokset@kylvaja.fi
p. 09 2532 5400

Päätoimittaja
Magnus Riska
magnus.riska@kylvaja.fi

Toimituspäällikkö
Danielle Miettinen
danielle.miettinen@kylvaja.fi

Taitto
Saija Tiilikainen

PL 188, 01301 Vantaa
Käyntiosoite: Tikkuraitti 11 A, 2. krs, Tikkurila

09 2532 5400

toimitus@kylvaja.fi
osoitteenmuutokset@kylvaja.fi

Lähetysyhdistys Kylväjä

_kylvaja

Pankkiyhteys
Nooa Säästöpankki
IBAN: FI57 4405 0010 0212 96
BIC: ITELFIHH
OP Uusimaa
IBAN: FI22 5092 8820 0134 57
BIC: OKOYFIHH
Keräyslupa
RA/2021/1495

Lähetysyhdistys Kylväjä on Suomen ev.lut. kirkon lähetysjärjestö ja Ulkoministeriön pitkäaikainen kumppani kehitysyhteistyössä. Teemme töitä Jumalan valtakunnan etenemiseksi erityisesti siellä, missä on vähän tai ei lainkaan kristittyjä ja kirkkoja. Lähetysnäkemysemme on kokonaisvaltainen: siihen kuuluu evankeliumin julistaminen sekä yhteisöjen elinolosuhteiden kohentamiseen ja kestäväan kehitykseen tähtäävä palvelu.

ISSN 1239-5560
Painopaikka: PunaMusta, Tampere
Osoitteellinen levikki 12 600

Seuraava numero ilmestyy 2.12.2026

Verkkokauppa

PALAMAAILMALTA.FI

Juha Vähäsarjan klassikohartauskirjat

Juha Vähäsarja Joka päivä varjelet tieni **TARJOUS 25€**

Juha Vähäsarja Joka päivä olet lähellä **TARJOUS 25€**

Juha Vähäsarja Joka päivä lupaus kantaa **TARJOUS 25€**

Ebeneserin tytär 26€ **UUTUUS!** Saara Tikkakoski / Mirja Yrjölä **Ebeneserin tytär - kun sydän sanoo kyllä**

Juhani Lindgren Iilon lähteellä **ALE 8€**

Erik Pontoppidan Totuus Jumalan tuntemisesta **ALE 5€**

SYYSILTOJEN KIRJAHelmiä!

PALAMAAILMALTA.FI p. 0440 265 465 | asiakaspalvelu@palamaailmalta.fi

Medallionin johtaja Debby Nalbandian (oik.) elämän tärkeimpien asioiden äärellä Caspari-keskuksen ja Medallionin toimitilojen pihamaalla. Kuva: Medallion.

Vanhemmat ja lapset – yhdessä

Israelissa messiaanisten juutalaisten parissa työskentelevää Medallionia ja Kylväjää yhdistää sama visio. Molemmille on tärkeää:

- Vanhempien ja muiden kasvattajien tukeminen kristillisessä kasvatuksessa
- Lasten raamattuopetus- ja lähetyskasvatus
- Yhdessä tekeminen

Samat teemat ovat tärkeitä myös Rauhanruhtinas-yhdistykselle, joka tekee työtä Israelin arabien parissa. Myös Jeesus näki lapset aktiivisina toimijoina. Tästä kertovat muun muassa pienen pojan eväät, jotka olivat siunaukseksi tuhansille. Suurin osa ihmisistä tulee uskoon jo lapsena. Myös suuri osa lähetystyöntekijöistä on saanut lähetyskutsun lapsuudessa. Lahjoittamalla keräykseen osallistut lähetyskasvatukseen Suomessa ja tuet lapsi- ja perhetyötä Israelissa Medallionin ja Rauhanruhtinaan kautta.

Outi Saari, Kylväjän lapsi- ja perhetyön vastaava

"Seurakunta Haifassa kaksinkertaistui 20 vuoden aikana, sillä he panostivat lapsiin, nuoriin ja perheisiin."
Pirkko Said, Israel

**Lue lisää s. 32–37 ja
kylvaja.fi/syyskerays**

**Osallistu Mobilepaylla:
lyhytnumero 43541**

**Osallistu tilisiirtolahjoituksella:
viite 2900 00519**

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	IBAN ITELFIHH OKOYFIHH FI57 4405 0010 0212 96 FI22 5092 8820 0134 57	Lahjoitussumma 100 € 50 € 25 € Muu _____
Saaja Mottagare	Lähetysyhdistys Kylväjä ry	
TILISIIRTO GIRERING Maksajan nimi ja osoite Betalarens namn och adress Allekirjoitus Underskrift		 Viitenro Ref.nr 2900 00519 Eräpäivä Förfallodag _____ Euro
		Tilin nro Från konto nr _____